

Ponedeljak, 30. maj 2005.

Svedok Rexhep Selimi

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.18 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Gospodine Selimi, želim da vas podsetim na izjavu koju ste dali na početku svog svedočenja. Ona i dalje važi. Hvala vam Gospodine Whiting. Nije?

ADVOKAT MANSFIELD: Imali smo nekih brzih svedočenja, ali ne toliko brzih.

svedok Rexhep Selimi

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MANSFIELD – NASTAVAK

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Gospodine Selimi, dobar dan. Sećate se da smo u petak došli ili skoro došli do 1997. godine i govorili smo o povratku Fatmira Limaja na Kosovo/Kosovë 1998.

godine. Dakle, bavimo se tim vremenskim periodom. Odmah ću preći na samog Fatmira Limaja. Da li se sećate gde i kada ste se prvi put sreli sa Fatmirom Limajem nakon što se vratio na Kosovo/Kosovë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, sećam se.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Budite ljubazni pa nam recite čega se sećate?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Znam kada se Fatmir Limaj vratio iz inostranstva da je to bilo vreme kada su se mnogi vratili na Kosovo/Kosovë. To je bilo nakon 5. marta 1998. godine, nakon herojske pogibije legendarnog komandant Adema Jasharija i mobilizacije naroda na visokom nivou kako bi podržao OVK. Među mnogima koji su se vratili na Kosovo/Kosovë da se bore za slobodu bio je i Fatmir Limaj. Uopznnali smo se početkom ili sredinom marta 1998. godine u Likovcu/Likoc, u području Drenice/Drenicë.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kada ste se sreli s njim, da li je bio sam ili sa grupom?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne sećam se detalja ali mislim da je bio sa još nekim ljudima sa kojima je došao zajedno ili zasebno a svi oni su se okupili u Likovcu/Likoc.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li je postojao neki konkretan razlog zašto su se okupili baš u Likovcu/Likoc?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Naravno da je postojao. Ne samo Likovac/Likoc, već je cela Drenica/Drenicë bila zona gde su se vodile borbe između snaga OVK i represivnih snaga Srpske vlasti, Srpskih Policijskih snaga. Drenica/Drenicë je bila područje gde su se vodile frontalne borbe između OVK i Srpskih snaga.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li je u to vreme to bila jedina operativna zona na Kosovu/Kosovë ili je bilo i drugih iste strukture?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme izgleda da je to bila jedina zona gde su se okupili vojnici OVK. To je bila jedina takva zona.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kada je, dakle, reč o zoni Drenice/Drenicë u martu mesecu 1998. godine, da li možete da nam malo više kažete kako je bila organizovana ako je uopšte i bila?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme organizovanost OVK zavisila je od okolnosti koje su se ranije desile. Jedan od najvećih događaja koji je uslovio organizovanje, bili su događaji s kraja 1997. godine, odnosno istupanje u javnost OVK, i početak 1998. godine, kada je došlo do masakra u Čirezu/Qirezu i Likošanu/Likoshan, kao i događaji od 5. i 6. marta - herojsko stradanje Jasharija. Dakle, ljudi su tražili načine da stupe u vojne snage i da brane svoju zemlju. A u to vreme to je bila jedna autentična vojna organizacija.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li možete da nam objasnite kako je ona dejstvovala?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ako je gledamo iz perspektive, OVK je postojala na sceni već više godina, imala je jednu gerilsku strukturu i nije bila koncentrisana u mnogo zona, već je glavni epicentar bio u Drenici/Drenicë. I OVK je počela sa svojim aktivnostima i nastojala je da obrazuje vojnu strukturu koja bi preuzeila na sebe oslobođilački rat na Kosovu/Kosovë. Do tog trenutka ona je imala više horizontalnu strukturu i imala je tada samo jedan organ koji se zvao Centralni štab. Broj ljudi bio je ograničen.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Imam dva pitanja koja proizilaze iz tog odgovora, možda su povezana. Rekli ste je imala gerilsku strukturu i da je to više ličilo na horizontalnu strukturu. Da li su te dve stvari iste ili mislite da označavaju dve različite stvari?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Približno iste. Slične su i mogu da deluju zajedno. Bez obzira na to da li se radi o horizontalnoj ili vertikalnoj strukturi, struktura ne može da funkcioniše bez odgovarajućeg organa. U tom kontekstu želim da kažem da je OVK oformila više gerilskih jedinica koje su bile razmeštene u određenim zonama Kosova/Kosovë. Ali uglavnom u Drenici/Drenicë.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vratimo se na Fatmira Limaja. Po vašem sećanju koliko dugo je ostao u Likovcu/Likoc?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Naravno da ne mogu tačno da kažem koliko dugo je ostao, ali to je bilo relativno kratko vreme. Ostao je sve do trenutka kada je on bio... kada je bilo moguće za njega da ode negde drugo ili dokle je mogao da ostane tamo.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim sada da se bavimo njegovim odlaskom negde drugo. Da li znate kada je on otišao iz Likovca/Likoc i gde?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Postojala je praksa koja je bila manje-više pravilo. Dobrovoljci su se vraćali u svoje rodno mesto ili svoj rodni kraj. Smatrali smo da je tako najbolje. I isto tako je bilo i sa Fatmirom. On se u to vreme vratio u svoje rodno mesto kako bi video kakvu će ulogu kasnije odigrati u organizovanju OVK.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li vam je poznato u koji se kraj vratio?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Fatmir Limaj je rođen u selu Banja/Banjë, opština Mališev/Malishevë i vratio se u region Mališeva/Malishevë.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kada je otišao da li ste na neki način ostali u kontaktu s njim?
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Naravno da jesam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kako ste to uradili? Kako ste ostali u kontaktu s njim?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Znam da se jednom vratio u Likovac/Likoc ili smo se možda sreli u Mališevu/Malishevë. Ali u svakom slučaju ostali smo u kontaktu kako bismo razgovarali o stvarima i videli šta bismo mogli da uradimo i razgovarali smo o onome što je mogao da uradi u OVK.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: I šta ste saznali u tim prilikama kada ste se sretali s njim i razgovarali o tekućim stvarima?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne bih to mogao nazvati otkrivanjem, ali u razgovoru sa Fatmirom procenjivali smo situaciju i kada je reč o zonama u Mališevu/Malishevë, smatrali smo da bi trebalo da pronađemo dobrovoljce koji će da stupe u redove OVK a ako je moguće da to bude u skladu sa okolnostima tog regiona.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Znam da je moje sledeće pitanje prilično očigledno, ali recite nam da li je Fatmiru Limaju bilo naređeno da ode u Mališev/Malishevë da bi formirao jedinice ukoliko je to mogao da uradi?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne. Nije moglo da mu bude izdato naređenje, s obzirom da njegov položaj u OVK tada nije bio definisan.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ali da li je njegov položaj kasnije bio definisaniji, kako vi kažete?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: I koliko kasnije? On se vratio u martu. Vi ste ga videli u martu i on je otišao. Dakle, koliko dugo nakon marta meseca do trenutka kada je njegov položaj postao definisaniji?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pa, to nije moglo da se dogodi u kratkom vremenu jer te zone i ta sela nisu imala nikakvu prethodnu pripremu. Tako da je bilo potrebno relativno dosta vremena da OVK otpočne sa formiranjem operativnih jedinica u tom kraju, koji je kasnije postao zona.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Molim vas, da li možda možete da nam date neku predstavu koliko je vremena prošlo dok se to nije desilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ako uzmemo u obzir okolonosti koje su se događale u to vreme na Kosovu/Kosovë, bilo je teško da se to uradi brzo. Tako da nam je trebalo skoro celo leto da otpočnemo sa formiranjem takve strukture. Bio je kraj leta kada smo pokušali da organizujemo operativnu zonu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Oprostite što vas pitam za detalje, ali ako se sećate, koji su bili problemi s kojim ste se suočavali u to vreme?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Jedan od glavnih problema bile su ofanzive i napadi Srpskih snaga na nas i na stanovništvo. To je bio glavni problem koji je bio prepreka u našem organizovanju OVK. Kao drugo, infrastruktura. To je bio još jedan problem. Stanovništvo je u to vreme pobeglo u zonu

Drenice/Drenicë i u područja koja su bila u manje teškom položaju, kao što je Mališevo/Malishevë. Još jedan problem je bio taj što nismo imali dovoljno vojnika i dobrovoljaca za formiranje zone, koju smo kasnije i formirali. Dakle, to su bile glavne poteškoće sa kojima smo bili suočeni.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, za vreme tog perioda – vi ste počeli svoje svedočenje da ste bili u Glavnom štabu ili Centralnom štabu, kako god da ga zovemo – recite nam kakav je bio vaš položaj tih meseci, marta, aprila i maja 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sve do maja 1998. godine kada je to još uvek bio Centralni štab, nisu bili određeni zadaci, ali svi ljudi koji su bili u Štabu bili su članovi Štaba, bez ikakvih svojih konkretno definisanih dužnosti i zadataka. Ali nakon maja 1998. godine i nakon rekonstruisanja Štaba u Drenici/Drenicë, postao sam operativni načelnik OVK, G3.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A da li se to promenilo u nekom trenutku 1998. godine? Da li ste dobili drugu dužnost?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Otprilike negde u avgustu mesecu preuzeo sam drugu dužnost, postao sam generalni inspektor OVK.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Možda je to očigledno pitanje, ali da li možete da nam opišete šta ste radili kao generalni inspektor OVK od avgusta pa nadalje?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U skladu sa imenovanjem, možda je očigledno kakva je uloga generalnog inspektora u određenoj strukturi, ali pod tim okolnostima zadatak je bio da pratim razvoj i formiranje operativnih jedinica koje su bile u svojim začecima. Dakle, to je bila uloga koju sam tada obavljao, znači da vršim inspekciiju kako se formiraju te jedinice i da im eventualno pružim pomoć.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pre nego što se malo pozabavimo tom situacijom, pomenuli ste da je Fatmir Limaj došao u Likovac/Likoc da vas poseti. Da li ste vi išli da njega posetite u bilo koje vreme u Klečki/Klečkë ili bilo gde drugo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ponavljam, bavim se otprilike periodom od maja do avgusta. Koliko ste ga puta, približno rečeno, po vašem mišljenju, posetili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Izvinjavam se jer možda neću moći da vam navedem tačan broj koliko puta je to bilo, zaboravio sam. Ali to je bilo više puta i ne toliko retko.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A kada ste ga posećivali, koja je bila svrha vaših poseta?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Bio je to uvek manje-više isti cilj – da vidimo kakve su mogućnosti i načini da se raširimo i na druga područja Mališeva/Malishevë. A bio je još jedan razlog, poznavao sam Fatmira od ranije. Bilo je i drugih razloga, na primer, da saznamo kako da pridobijemo nove dobrovoljce da pristupe u redove OVK.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim da vam postavim pitanje u vezi oružja tokom tog vremenskog perioda, konkretno ne u Drenici/Drenicë već tamo gde je Fatmir Limaj bio. Koja je vrsta oružja tada bila raspolaganju, ako se sećate?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Generalno govoreći, ali s obzirom da me pitate konkretno za to područje, imali smo lake pešadijske puške malog kalibara. Ali ako želite da vam navedem neke detalje, mogu i to da uradim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da, molim vas da navedete nekoliko primera?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Kada kažem "pešadijske puške", mislim na uobičajeno oružje kalibra 7.62 i 7.9 milimetara i drugo oružje manje-više istog kalibra. To je ručno naoružanje i pešadijsko naoružanje uz nekoliko manjih izuzetaka.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A da li ste na osnovu tih poseta Fatmiru Limaju saznali da li je on uspeo da formira jedinicu ili nije?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: S obzirom da je Fatmir bio stacioniran u Klečki/Klećkë, on je bio u poziciji da ima oko sebe grupu boraca OVK koja se zvala *Çeliku 1*. Barem je meni poznato da se tako zvala.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li su vam bile poznate druge grupe koje su preuzele ime *Çeliku*?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U tom regionu u to vreme bilo je i drugih jedinica koje se nisu zvale samo *Çeliku*. Bilo je i drugih jedinica kao što su: *Pellumbi*, *Lumi*, *Hekuri* i drugih sličnih jedinica. Ali takođe je bilo i drugih jedinica *Çeliku*. Prema mom sećanju to su bile jedinice: *Çeliku 1*, *Çeliku 2*, *Çeliku 3*, *Çeliku 4* i *Çeliku 5*. Izvinjavam se što ne mogu da dam tačan broj jedinica *Çeliku*.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kada je reč o Fatmiru Limaju, samo koliko je vama poznato, sa kojom jedinicom je on bio povezan?

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, mislim da je ovo veoma sugestivno pitanje na jednu važnu temu.

ADVOKAT MANSFIELD: Ne, slažem se. To nije veoma sugestivno pitanje. Dakle, ja nisam... pokušavam da izbegnem reči koje su sugestivne. Dakle, postaviću pitanje na drugi način.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Koja jedinica ili jedinice su bile na bilo koji način povezane sa Fatmirom Limajem?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Jedinica koja je bila povezana sa Fatmirom Limajem bila je, u stvari, samo jedinica *Çeliku 1*. Možda to znam bolje jer imam na umu specifičan slučaj iz dva manja razloga. To je možda bila jedna od prvih grupa OVK koje su formirane u tom regionu i znam zbog šifre koju su koristili u radio komunikaciji.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim da vas pitam o fazi kada je formirana brigada. Da li ste upoznati sa tom fazom?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, jesam. Naravno. Zato što sam na ovaj ili onaj način učestvovao u formiranju operativnih jedinica, počevši od operativnih jedinica u operativnoj zoni Drenica/Drenicë, koje su formirane... to je možda bilo sredinom leta kada su formirane četiri operativne brigade ili jezgra tih brigada i prešlo se u kasnijoj fazi na formiranje sledećih zona kao što je operativna zona Paštrik/Pashtrik, za koju ne mogu tačno da vam kažem koliko je imala brigada, ali sve je počelo sa 121. brigadom.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim da vas pitam o operativnoj zoni Paštrik/Pashtrik. Ko je bio zadužen za tu zonu, za zonu Paštrik/Pashtrik? Da li se sećate?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Osoba koja je bila zadužena za tu zonu... imali smo dve... mi smo zamislili dve faze u vezi sa formiranjem te zone. Prva faza je bila faza širenja ideje, a ta faza nije bila u skladu sa onim što smo mi kasnije činili. Jer prvo bitno smo mislili da zona Paštrik/Pashtrik bude u drugom kraju. Međutim, pošto su se okolnosti menjale, u avgustu 1998. godine smatrali smo da treba da se formira operativna zona Paštrik/Pashtrik i to u onom vidu u kom će kasnije postojati, počev sa 121. brigadom pa do 127. brigade.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Molim vas da se zaustavite na trenutak, jer koliko sam shvatio ima nekih problema sa prevodom. U redu. Mislim da je potrebno da možda obojica malo usporimo zbog prevodilaca. Ponovo ću da vam postavim jedno pitanje koje se možda čini suvišnim. Ko je postao odgovoran za 121. brigadu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da biste bili zaduženi za brigadu morate da budete imenovani. Komandant 121. brigade nakon formiranja operativne zone Paštrik/Pashtrik i ove brigade bio je Fatmir Limaj.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Sada bih želeo da se osvrnemo na nešto kasniji period. Znamo da je posle toga, mnogo kasnije te godine, on takođe imenovan za člana Glavnog štaba. Da li se sećate te faze?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A po vašem sećanju, koja su bila njegova zaduženja u Glavnom štabu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U početku njegova uloga nije bila definisana. Nije još bio pripremljen opis njegovog posla. A nakon što je obavljao razne zadatke kao član Glavnog štaba, postao je načelnik Vojne policije [OVK].

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, između avgusta... da li se sećate kada je on postao član Glavnog štaba, pre nego što vam postavim sledeće pitanje?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da je to bilo otprilike nakon formiranja operativne zone Drenica/Drenicë, koja je bila prva operativna zona. To mora da je bilo krajem avgusta ili početkom septembra kada je Fatmir Limaj imenovan za komandanta 121. brigade, koja se u to vreme zvala brigada *Ismet Jashari Kumanova*.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A koliko je operativnih zona konačno formirano?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sedam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Možete li da ih pomenete ako se sećate svih tih sedam zona?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, svakako. Operativna zona Drenica/Drenicë bila je prva formirana zona i ona je imala četiri brigade. Od 111. brigade do 114. brigade. Zatim operativna zona Paštrik/Pashtrik. To je druga operativna zona koja je formirana u isto vreme kada i operativna zona Dukadiń/Dukagjini. I u toj zoni su bile brigade od 121. do 127. Zatim operativna zona Dukadiń/Dukagjini. Ona je imala osam brigada, od 131. brigade do 138. brigade. Operativna zona Šalja/Shalë, kao četvrta operativna zona, koja je imala dve brigade, 141. brigadu i 142. brigadu. Zatim operativna zona Lap/Llap koja je imala tri brigade i to 151. brigadu, 152. brigadu i 153. brigadu. Zatim operativna zona Nerodimlje/Nerodime koja je imala 161. brigadu i 162. brigadu i poslednja operativna

zona je bila Karadak/Karadak koja je imala 171. brigadu i 172. brigadu. Ali proces formiranja tih zona nije završen sve do kraja rata.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ja neću sada da tražim da nam date detalje o svim brojnim članovima OVK koji su bili odgovorni za svaku od tih zona, ali da li ih se sećate ako bi vas neko pitao ko su oni bili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pa, u zavisnosti od perioda.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U redu. Dakle, za vreme ovog perioda a to je period od maja, juna, jula i avgusta, da li je Glavni štab bio baziran na jednom mestu ili ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Glavni štab bio je baziran na više različitih mesta i njegovi članovi obično su se selili od jedne do druge zone.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A koliko dugo se Glavni štab zadržavao na nekom mestu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je zavisilo od ratnih uslova i potrebe da se bude u nekoj zoni, kako bi Glavni štab pomogao da se formira zona, odnosno njene jedinice.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A da li je Glavni štab u bilo kom trenutku bio smešten negde u blizini Klečke/Klečkë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A gde je to bilo i kada je to bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Bio je u dva navrata smešten u selu Divljaka/Divlakë.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li se sećate kada su bile te dve prilike?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pa, prvi put je to bilo pre izbijanja borbi, dakle pre rata, u toku formiranja gerilskih jedinica, što ne znači da je to bilo sedište Glavnog štaba. Glavni štab je samo koristio kuću jedne porodice iz tog područja kao bazu. Tokom 1997. godine prestao je da koristi tu kuću a počeo je ponovo da je koristi 1998. godine, u početku u velikoj tajnosti a zatim ju je povremeno koristio.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U toj drugoj prilici kada je korišćena povremeno, koliko dugo bi ostajao na tom mestu? Da li je moglo da potraje nekoliko sati ili nekoliko dana ili nedelja? Kako se to može vremenski izmeriti?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je zavisilo. Mogu da kažem, kada je bilo potrebno da se drže sastanci koji bi trajali nekoliko časova, tada, krajem leta ili u letu 1997. godine to je bilo... izvinjavam se, 1998. godine baza je bila tamo u selu Divljaka/Divlakë

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, u to vreme kada je Glavni štab bio smešten krajem leta, pored vas, koliko je bilo članova Glavnog štaba?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislite u toj konkretnoj kući ili generalno kakva je bila struktura...

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Generalno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Struktura Glavnog štaba se menjala, mislim brojčano se menjala, jer su se novi članovi pridruživali a i formirani su i novi odseci. Tako da ne mogu da vam dam neki

fiksni broj kako bih vam rekao koliki je bio broj članova Glavnog štaba u to vreme, jer je taj broj rastao i menjao se.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Možda da vas pitam ovo, ali ako je previše teško, molim vas recite nam. Želim da se bavimo početkom avgusta. Da li možete... to je 1998. godina... da li možete da se setite koliko je bilo članova tada i koliko je bilo odeljenja ili odseka, kako ste vi to rekli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pa, do tog vremena mi smo već bili formirali najnužnija odeljenja ali nismo dovršili izgradnju strukture Glavnog štaba, koja je ubočajena u jednoj redovnoj vojski. Mi smo fokusirali naše napore na osnivanje najvažnijih odeljenja koja bi mogla postati operativna u tim okolnostima, počevši sa odeljenjem koje je u to vreme bilo vrlo značajno a to je vodenje evidencije svih materijala koje smo imali na raspolaganju u to vreme. Dakle, radilo se o Odeljenju za javno informisanje, Odeljenju za operativne poslove i Odeljenju za logistiku. To su bila neka od odeljenja koja su bila u to vreme formirana, koja su po našem mišljenju bila ključna za funkcionisanje Glavnog štaba u tim okolnostima. Ali struktura Glavnog štaba je, kao što sam već rekao, bila promenljiva u zavisnosti od događaja i razvoja situacije.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želeo bih da vas pitam, pošto se ovaj predmet tiče sela Lapušnik/Llapushnik i okolnih područja, pre rata da li ste vi bili kada bili u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pa, prolazio sam kroz to mesto.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Možete li da budete malo određeniji? Drugim rečima, objasnite nam šta ste mislili kada ste rekli da ste prolazili kroz to mesto?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pa, vama je poznato da je Lapušnik/Llapushnik selo kroz koje prolazi jedan put. To je put koji povezuje dva grada i zbog toga hiljade ljudi prolazi kroz Lapušnik/Llapushnik svakog dana. Postoji asfaltni put koji deli selo i zbog toga su mnogi ljudi prošli kroz to selo, kroz selo Lapušnik/Llapushnik, pa i ja sam bio jedan od tih ljudi.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A da li ste ušli u samo selo? Drugim rečima, da li ste izašli iz automobila, možda otišli u neku kuću ili zgradu u tom selu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Obično nisam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U toku ovih meseci o kojima govorimo: april, maj, juni, juli pa do avgusta 1998. godine, da li ste vi odlazili u to selo a ne samo prolazili kroz njega tim glavnim putem? Da li ste odlazili u to selo u tom vremenskom periodu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne. Obično sam samo prolazio pored Lapušnika/Llapushnik pre rata, jer je to bio vrlo važan put, put koji prolazi kroz Lapušnik/Llapushnik. Za vreme rata to je takođe bio vrlo važan... postojao je i drugi put koji je takođe bio vrlo važan i koji takođe prolazi kroz Lapušnik/Llapushnik. Taj put smo koristili kako mi tako i stanovništvo, takođe. Prelazili smo iz zone Drenica/Drenicë do sela u području Mališeva/Malishevë.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, ako bih vam pokazao kartu, da li biste mogli da nam pokažete ta dva puta o kojima ste sada govorili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pokušaću.

ADVOKAT MANSFIELD: Gledam da li imamo rezervnu kopiju ali mislim da nemamo. Molim da se svedoku predoči karta broj 6 iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P1. Ako je to prazna kopija to bi bilo

od pomoći, ali ako nije, mi ćemo koristiti ovu koja se nalazi u svežnju karata Tužilaštva, iz dokaznog predmeta broj P1, karta broj 6. Nije važno. Ako je original dokaznog predmeta Tužilaštva ovde, to ćemo uraditi. To je dokazni predmet Tužilaštva broj P1. To je ova fascikla. Dokazni predmet Tužilaštva broj P1, karta broj 6. To je jedna... Gospodin Whiting drži jednu u ruci. To je ta. Dokazni predmet Tužilaštvo broj P1, karta broj 6. Da, hvala vam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Molim da se to stavi na grafoskop sa vaše leve strane, tako da možete da vidite. I ako imate neko pero ili tako nešto, možete kad pogledate da nam pokažete. Opisali ste nam dva puta. Da li se ta dva puta vide na karti? Ukoliko se nalaze, da li možete da nam pokažete koji su to putevi i opišite nam to što nam pokazujete?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U početku hteo bih da kažem da nisu bila dva glavna puta. Samo sam rekao da su tuda prolazila dva puta. Dakle, glavni put Peć/Pejë – Priština/Prishtinë jasno može ovde da se vidi. Evo, to je ovaj put i ja ću to opisati. On počinje u Kosovu Polju/Fushë Kosovë, prolazi kroz Slatinu/Sllatinë, Koreticu/Korotićë, Komoran/Komoran i nastavlja prema selu Orlate/Arllat u pravcu Peć/Pejë. To je glavni put na Kosovu/Kosovë i on povezuje dva velika centra na Kosovu/Kosovë, Peć/Pejë i Priština/Prishtinë. Drugi put, koji sam pomenuo a koji je počeo da se koristi u toku rata, ne mogu tačno da ga pokažem na ovoj karti ali to se otprilike nalazi u ovom kraju i povezuje sela dreničkog područja koja su se nalazila u ratnoj zoni u to vreme, sa selima u opštini Mališev/Malishevë. To je otprilike 200 do 300 metara od klanca Lapušnik/Llapushnik u pravcu Peć/Pejë.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Hvala. A sada bih htio da vam postavim jedno ili dva pitanja o Lapušniku/Llapushnik. Dok ste bili član Glavnog štaba da li ste čuli o postojanju zatvoreničkog logora u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Čuo sam o tome kada je objavljena optužnica protiv Limaja, Balae i Musliua.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Svakako da jeste tada. Ali da li ste posebno o tome čuli pre toga u 1998. godini?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da. Hvala vam. Molim vas da tu sačekate.

SUDIJA PARKER: Gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Nemam pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Topolski?

ADVOKAT TOPOLSKI: Ni ja nemam časni Sude. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Whiting, izvolite.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, pre nego što počnem sa unakrsnim ispitivanjem, postoji jedno malo proceduralno pitanje koje sam htio da pokrenem ovde a za tu namenu zamolio bih da se svedok izvede iz sudnice.

SUDIJA PARKER: To će biti kratko, zar ne, gospodine Whiting?

TUŽILAC WHITING: Da, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Selimi, budite ljubazni i podîte sa sudskim poslužiteljem na nekoliko trenutaka. Imamo jednu proceduralnu stvar o kojoj bi trebalo da porazgovaramo.

(svedok napušta sudnicu)

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, pre nego što gospodin Whiting počne, sačekao sam da svedok ode, ukoliko se radi o nekom drugom slučaju ali ako se radi o tome na šta nam je ukazano, a što se ne odnosi na ovog svedoka koliko sam shvatio, zbog toga ...

TUŽILAC WHITING: To nije taj slučaj.

ADVOKAT MANSFIELD: To nije taj slučaj?

SUDIJA PARKER: Baš mi je drago.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, želeo bih da unakrsno ispitivam ovog svedoka na osnovu intervjuja koji je svedok dao u okviru jednog dokumentarnog filma koji je bio emitovan na televiziji. Po našem mišljenju ovaj dokumentarni film je obelodanjen, i on se nalazi u programu za Elektronsko obelodanjivanje dokaznog materijala i pretraživanjem imena svedoka u tom programu bi se pronašao i taj dokumentarni film. Takođe, mislim da pošto je to prethodna izjava svedoka, intervju koji je on lično dao, da je to nešto što bi njemu trebalo da bude poznato i čega bi on trebalo da bude svestan i u čemu će moći da se snade. Međutim, pošto se javio problem u pogledu onoga što se razlikuje u svedočenju gospodina Limaja, želeo sam da se osvrnem na ovo pre nego što počнем sa unakrsnim ispitivanjem, u slučaju da bude nekih teškoća u pogledu obelodanjivanja i podneska, ako se to desi, kako bi o tome ... sada učinio Odbranu svesnom. Kako ja to vidim, ovo je različito od problema a vidim da sudija klima glavom. Možda je ovo argument ili izraz koji ja koristim, ali ja mislim da je ovo sasvim različita stvar. Hoću da kažem, obelodanjeno je u intervjuu samog svedoka. Njemu bi to trebalo da je poznato. Očekujem da je poznato i Odbrani. U svakom slučaju, hteo sam da pokrenem ovo pitanje pre unakrsnog ispitivanja da ne bismo, kada do toga dođemo, prekidali na toj osnovi.

SUDIJA PARKER: Dakle, vi sada obaveštavate o tome da nameravate da unakrsno ispitivate ovog svedoka u delu koji se tiče tog intervjuja koji je svedok dao...

TUŽILAC WHITING: To je...

SUDIJA PARKER: ... sredstvima informisanja. Da li je to tačno?

TUŽILAC WHITING: Da.

SUDIJA PARKER: I to je obelodanjeno u Elektronskom obelodanjivanju dokaznog materijala, koje je Tužilaštvo obelodanilo ali nije obelodanjen kao zaseban dokument, ako mogu tako da nazovem, Odbrani u ovom predmetu.

TUŽILAC WHITING: To je tačno. Mislim da je ovo korektno sažeto.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Da li ima još nekih problema?

ADVOKAT MANSFIELD: Pa, nisam siguran ako mogu tako da kažem u ovom trenutku, kao prvo, nije jasno u koje će se svrhe koristiti taj intervju. Drugim rečima, da li želi da se sugerije da je prethodna izjava bila nedosledna i u trenutku....

SUDIJA PARKER: Ovo je unakrsno ispitivanje svedoka Odbrane.

ADVOKAT MANSFIELD: Da. Dakle, nije sasvim jasno u kom pravcu ovo ide. A sama činjenica da se radi o svedoku Odbrane ne znači da tužilac može da unakrsno ispituje absolutno o svemu. Ali mnogo važniji problem je, kada je reč o obelodanjivanju, kažem da bude jasno, mi nemamo transkript ovog. Ja neću da kažem da se to ne nalazi na programu Elektronskog obelodanjivanja dokaznog materijala, ovde se radi o tome da ovaj način obelodanjivanja daje kao rezultat obilje materijala koji se sa sigurnošću i izvesnim trudom može proceniti i u nekim slučajevima podrazumeva izvesnu količinu analize, bez obzira na šta se oslanja. Svakako, to nije uobičajeni dokument za koji smo mi potpisali da smo ga primili, kao što smo to činili kada se radilo o vrlo specifičnim i konkretnim intervjijuima. Tako da ja ne znam o čemu se tu radi. Ali ukoliko je, u stvari, postojala namera da se ovo koristi, a mi smo očigledno obavestili Tužilaštvo pre mnogo vremena o dolasku ovog svedoka, onda mi kažemo da je to moglo biti istaknuto od strane Tužilaštva pre današnjeg dana, jer ja nisam sasvim siguran kako ćemo da se bavimo sa ovim. Gospodin Whiting je imao mnogo prilika da nas upozna šta namerava da uradi sa ovim dokumentom i mi bismo onda mogli da odgovorimo na mnogo adekvatniji način. U ovom trenutku ne znam šta u njemu piše i zbog toga ne znam u koju će svrhu biti korišćen u unakrsnom ispitivanju.

SUDIJA PARKER: Gospodine Guy-Smith, izvolite.

ADVOKAT GUY-SMITH: Pošto ja nisam bio direktno uključen u ispitivanje ovog svedoka, moje napomene biće nužno kraće nego da sam bio uključen. Moja početna briga je u tome do koje mere ovaj dokument jeste ili nije relevantan, to jest da li se ovde iz onoga kako ja shvatam radi o potencijalnom prigovoru na sporednu stvar. Drugi problem koji se ovde, po mom mišljenju, pojavljuje, jeste da je taj sistem obelodanjivanja koji je postavljen u vidu programa Elektronskog obelodanjivanja dokaznog materijala, prilično obiman i da ponekad radi a ponekad i ne radi. Ponekad smo u stanju da se *de facto* fokusiramo i zaključimo da posedujemo sve informacije u pogledu bilo kog svedoka. A ponekad nismo. Nažalost, ne mogu direktno da govorim o ovome, već samo pokušavam da napravim još jednu proveru da bih zaključio da li naše pretraživanje Elektronskog obelodanjivanja dokaznog materijala, koje je relativno dosledno pretraživanje, jeste ono kojim smo identifikovali ovaj dokument u odnosu na ovog konkretnog svedoka. Tako da sam ja u istoj poziciji kao i gospodin Mansfield u odnosu na ovaj problem. Nisam siguran u koje svrhe Tužilaštvo ima nameru da koristi ovu informaciju, možda kao ponuđeni dokaz i fokusiranu izjavu za Pretresno veće u odnosu na to koliko ovaj dokument može biti od koristi.

SUDIJA PARKER: Gospodine Topolski?

ADVOKAT TOPOLSKI: Nemam ništa da dodam. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Whiting?

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, naravno da je materijal u programu Elektronskog obelodanjivanja dokaznog materijala ogroman, kao što je i materijal u sistemu dokaza Tužilaštva ogroman. Taj materijal... Ja bih očekivao da se rutinski rade pretraživanja po imenima svedoka. I bilo bi obelodanjeno. To je onda jedna mnogo uža kategorija koja se može otkriti. Mi nismo imali taj dokument u svom posedu dugo vremena. Uradili smo svoje pretraživanje i krajem prošle nedelje smo došli do tog dokumenta. Kao praktično pitanje, nisam siguran... nisam siguran da shvatam taj režim obelodanjivanja gde bi Tužilaštvo nužno... Mislim... dozvolite mi da se vratim na trenutak. Mi smo, kao što Pretresno veće zna, dobili jedan dugačak spisak imena svedoka pre nekoliko nedelja. Zaista smo se potrudili da saznamo što više o tim svedocima. Informacije dolaze u poslednjem trenutku. Saznajemo za svedoke koji će svedočiti unapred nedelju dana ili toliko, pre nego što dođu. Tako da je neophodno da se ide u pretraživanje. I onda naše pretraživanje otkrije dokumente samo nekoliko dana pre nego što ti svedoci svedoče. Nisam siguran da shvatam sistem obelodanjivanja po kojem se od Tužilaštva traži da obelodani sva dokumenta koja će koristiti tokom unakrsnog ispitivanja, pre nego što svedok dođe da svedoči, uključujući i prethodne izjave koje su na raspolaganju i Odbrani, samim tim što to mogu da traže od svedoka i preko programa za Elektronsko obelodanjivanje dokaznog materijala. Nema sumnje da se tako nešto nije događalo za vreme izvođenja dokaza Tužilaštva. Mi nismo dobijali dokumenta koja je Odbrana koristila tokom unakrsnog ispitivanja čak i kad smo zahtevali. Odbrana je imala u svom posedu intervjuje naših svedoka. Mi smo ih tražili. I nismo ih dobili. I zbog toga ne razumem zašto bi pravila za nas bila drugačija. Suggerisao bih da je unakrsno ispitivanje, kao prilika za proveru svedoka, svakako u interesu otkrivanja istine, ukoliko zahtev dobijemo unapred, dovoljno dana unapred da bismo napravili plan unakrsnog ispitivanja, i omogućili svedoku da razmisli o odgovorima na pitanja i unapred se pripremi.

SUDIJA PARKER: Pa, ja ne mislim da je tako nešto i sugerisano.

TUŽILAC WHITING: Pa, mislim da bi Tužilaštvo trebalo da bude dozvoljeno da koristi taj dokument. Takođe, trebalo bi da kažem...

SUDIJA PARKER: Koliko sam ja shvatio gospodina Mansfielda i gospodina Guy-Smitha, oni su rekli da bi bilo praktičnije kada bi oni znali o kom dokument je reč, jer bi onda znali da li imaju prigovore na taj dokument i mogli bi da se pripreme da prate vaše unakrsno ispitivanje, ako bi znali da ćete se vi baviti tim konkretnim dokumentom a ne samo da se kaže da je to neki dokument u mnoštvu dokumenata koji su obelodanjeni u programu za Elektronsko obelodanjivanje dokaznog materijala. Nisam shvatio da su gospodin Mansfield i gospodin Guy-Smith bilo šta drugo rekli.

TUŽILAC WHITING: Ja ću rado podeliti taj dokument sada. I ne mora da znači da će se on pojavit u tokom unakrsnog ispitivanja. To će zavisiti od odgovora koje budem dobio od svedoka tokom pitanja o aktivnostima koja su se dogodila pre rata. I u zavisnosti od njegovih odgovora možda će a možda i neće biti neophodno da mu se predloži dokument. Ali zadovoljan sam da ću ovaj specifični dokument da podelim sa Odbranom sada i da se oni upoznaju s tim i mislim da će biti jasno gde i kada će se i na koji način možda pojavit.

SUDIJA PARKER: Da li mogu da kažem sa stanovišta Pretresnog veća da u unakrsnom ispitivanju, bez obzira da li je reč o svedoku Odbrane ili Tužilaštva nije praksa, kao što nije ni praksa u sistemu protvređnih dokaza, kao što vam je poznato, da oni koji obavljaju unakrsno ispitivanje obaveštavaju drugu stranu o onome šta će raditi tokom unakrsnog ispitivanja. Mogli bi da budu posebni razlozi kada je tako nešto potrebno da se uradi u nekom konkretnom slučaju. Međutim, to nije uobičajena praksa, sve dok ono što se koristi je dokument koji je obelodanjen na način na koji to zahtevaju Pravila, dakle da se ne koristi materijal koji je potpuno stran uobičajenoj normalnoj pripremi svake od strana. Praktična strana toga je, doduše, ako suprotna strana i Pretresno veće žele da efikasno prate bilo kakvo ekstenzivno unakrsno ispitivanje koje bi bilo bazirano na takvom posebnom dokumentu, kao što je, recimo, neka izjava data u prošlosti ili intervju a mi smo to videli u ovom suđenju kao i u drugim suđenjima. Mnogo je korisnije za sve da se kopije tog dokumenta stave na raspolaganje, kao bi se moglo pratiti unakrsno ispitivanje. Dakle, ako bilo koja strana predlaže da vrši unakrsno ispitivanje na bazi takvog dokumenta ili transkripta, sugerisao bih da bi to bilo ne samo ljubazno, nego bi bilo i u interesu olakšavanja napredovanja suđenja da se kopije stave na raspolaganje i podele, bilo pre početka unakrsnog ispitivanja ili pre početka unakrsnog ispitivanja u vezi tog dokumenta. Dakle, rekao sam ovih par reči samo da bih vas podsetio na opštu praksu i stav koji imamo i praksu koju sledimo. Gospodin Whiting je iz predostrožnosti a i iz razloga koji meni čak ni sada nisu sasvim jasni, pokrenuo pitanje korišćenja tog konkretnog dokumenta. Ja potpuno razumem i gospodina Mansfielda i gospodina Guy-Smitha, kao i gospodina Topolskog da u ovom trenutku oni svoje opcije drže otvorenim, čekajući da se taj dokument predloži. Očigledno da ništa ne ukazuje Pretresnom veću na to da možda ne bi trebalo unakrsno ispitivati na osnovu ovog dokumenta, ako vi smatrate dabi trebalo.. A ukoliko to učinite, ta linija vašeg unakrsnog ispitivanja moguće je da će naći na prigovore vaših oponenata ili na teškoće od Pretresnog veća. Ja vas na to samo upozoravam i sugerisem da ukoliko će unakrsno ispitivanje po ovom dokumentu biti opširno, bilo bi praktično da se taj transkript stavi na raspolaganje stranama.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, hvala vam na vašim uputstvima. Imam jedno pitanje koje će pomoći Tužilaštvu ubuduće sa narednim svedocima a to je sledeće: Pretresno veće je reklo da nema problema ako se koristi dokument. Sada gledam stranicu broj 23 "dok god taj dokument koji se koristi je predmet obelodanjivanja kako to zahtavaju uobičajena pravila". Koliko sam ja shvatio i ovo će nama biti od velike koristi u nastavku ovog predmeta, ako taj dokument treba da bude obelodanjen po Pravilima, bilo da je reč o *Pravilu 66 (B)* ili o *Pravilu 68*, a nije bio obelodanjen, onda može da bude problema ako se taj dokument koristi u unakrsnom ispitivanju. Međutim, ako taj dokument ne potпадa pod ta pravila obelodanjivanja, ako je to nešto sasvim drugo, onda po samoj prirodi korišćenja tog dokumenta u unakrsnom ispitivanju, odnosno namere da koristimo taj dokument u unakrsnom ispitivanju, nismo obavezni da obelodanimo taj dokument sve do trenutka kada ga budemo želeli da koristimo u unakrsnom ispitivanju. Tako sam ja shvatio ono što je iznelo Pretresno veće, ali ako grešim...

SUDIJA PARKER: Ovde ima mnogo neizvesnosti. Ali ako je tokom izvođenja glavnog ispitivanja vaša pažnja skrenuta u novom pravcu ili prilikom korišćenja nekog novog dokumenta a to nije dokument koji je morao biti konkretno obelodanjen u okviru konkretnog pravila ali jeste dokument koji se nalazi u generalnom elektronском materijalu koji je na raspolaganju drugoj strani, vi nemate nikakav osnovni problem za obelodanjivanje. Možda ćete čuti od jedne od suprotnih strana ili od svih ili od Pretresnog veća, razloge da se odloži korišćenje tog dokumenta ukoliko je on iznenada uveden, pre nego što se počne sa dodatnim ispitivanjem. Da li shvatate?

TUŽILAC WHITING: Da, shvatam časni Sude.

SUDIJA PARKER: Ako je reč o nečemu što uopšte nije nikome na raspolaganju do momenta kada vi počnete da koristite, ja bih onda očekivao da čujem mnogo više od gospodina Mansfielda i njegovih kolega. Nego, da li sam ja otišao predaleko u odnosu na ono sto vi želite? Pa, otišao sam predaleko od mesta na kom bi vi voleli da budem, gospodine Mansfield?

ADVOKAT MANSFIELD: U ovom trenutku ste sasvim blizu. Želeo bih da ukažem samo na dve stvari. Ja prihvatom ponudu da vidim šta je u tom transkriptu. Kao prvo, mi jesmo uradili pretraživanje preko programa za Elektronsko obelodanjivanje dokaznog materijala... nisam ja lično to uradio, neko jeste... verovatno ne dugo pre nego što je Tužilaštvo uradilo svoje pretraživanje. To svakako traje satima ali oni koji su odgovorni za ovo pretraživanje, nisu došli do ovog dokumenta. Tako da je možda pitanje za ubuduće da se pobrinemo da znamo šta je to, da dobijemo obaveštenje, tako da možemo da proverimo da li je to u sistemu, zato što je moguće da nije bilo obelodanjeno u vreme kada smo mi tražili po sistemu. To je jedan praktičan problem. Da li mogu da ispravim jednu stvar koju je gospodin Whiting rekao u vezi sa recipročnim obavezama Odbrane. Rekao je da smo mi unakrsno ispitivali jedan broj svedoka sa kojima smo mi sami obavljali razgovore. Mi smo naznačili tamo gde ćemo mi koristiti te razgovore u vezi sa svedocima Tužilaštva, da ćemo mi da obelodanimo te intervjuje. I u stvari, u jednom slučaju smo tako i uradili. Mi jesmo dali intervju Tužilaštву. A u drugoj situaciji nismo ga ni koristili i možda se sećate... mislim, teško da je bila neka prilika da sam ja unakrsno ispitivao na osnovu intervjuja koji je obavio naš predstavnik. I pokušali smo da prihvativmo takav pristup. To su bile dve stvari na koje sam želeo da ukažem. Hvala vam

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodo. Gospodine Whiting, došli smo do trenutka kada imate najviše četvrt sata. Da li je praktičnije da sada počnete ili da napravimo malo ranije pauzu?

TUŽILAC WHITING: Svejedno mi je. Mogu kako hoćete. Možemo da napravimo sada pauzu i mogu da pokažem ovaj dokument i onda da produžimo. Ili da nastavim sada sa radom. Neću doći do tog dokumenta u prvih 15 minuta. To je sigurno.

SUDIJA PARKER: Onda ćemo da pozovemo svedoka natrag. Hvala.

TUŽILAC WHITING: Dok se svedok uvodi, ono što je gospodin Mansfield rekao na kraju, sasvim je tačno i taj stav je nama jasno saopšten.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Gospodine Selimi, ovo je potrajalo malo duže od par trenutaka. Izvinjavam se zbog toga. A sada gospodin Whiting ima pitanja za vas.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WHITING

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, dobar dan. Moje ime je Alex Whiting. Ja sam jedan od tužilaca u ovom predmetu. Da li me jasno razumete?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine, ako sam dobro shvatio vaše svedočenje, vi ste rekli da ste se priključili OVK 1994. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: 1996. godine morali ste da odete u Prekaze/Prekaz?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate kada je to bilo 1996. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U oktobru.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li može da se kaže da ste 1996. godine kada ste otišli u Prekaze/Prekaz, oktobra 1996. godine, da je jedan od vaših zadataka bio da održavate kontakte sa jedinicama u ostalim regionima Kosova/Kosovë? I kada kažem "jedinicama", mislim na jedinice OVK?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Manje-više da. To je zavisilo od toga koje sam jedinice poznavao u to vreme.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, na primer, jedinice... bile su jedinice u zoni Dukađin/Dukagjini za koje ste znali. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U stvari vi... dozvolite mi da se vratimo na trenutak. Kada ste se povukli u... odnosno "povukli" nije prava reč, kada ste otišli u Prekaze/Prekaz u oktobru 1996. godine, ko je još bio tamo? S kim ste se družili tamo u Prekazu/Prekaz?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sreо sam mnogo drugova, među njima i Adema Jasharija sa njegovim saborcima. Ako vas interesuje, mogu da vam navedem neka imena.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, na primer, takođe ste se sreli i sa Sylejmanom Selimijem?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nisam morao s njim da se sretнем tamo, jer on je vrlo blizak član moje porodice.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U redu. To je loše formulisano pitanje. Mislim, da li ste ga videli tamo? On je takođe tada bio u Prekazu/Prekaz u to vreme?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne u to vreme. On je došao kasnije.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate kada je došao?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: On je dolazio tamo često i to noću, ali i on je takođe morao da prođe kroz jednu tešku situaciju kao što sam i ja prošao u oktobru 1986. godine. To je bilo u januaru 1997. godine kada je Srbija započela kampanju hapšenja, tada u to vreme on se pridružio OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, ako sam shvatio vaše svedočenje, on se priključio OVK i došao... i bio u Prekazu/Prekaz nakon januara 1997. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda nisam dobro objasnio. On je došao u Prekaze/Prekaz. On je imao običaj da često dolazi u Prekaze/Prekaz, zato što nije želeo da ostane civil, pošto su ga proganjali sve do 1997. godine i on se, u stvari, pridružio Ademu Jashariju još od 1990. godine i stupio je u OVK prilikom formiranja.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Možete li nam reći, pored vas, Sylejmana Selimija i Adema Jasharija, koji su još ljudi bili tamo, neki od saboraca iz grupe Adema Jasharija? Koja su to druga imena?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Hamze Jashari, brat Adema Jasharija. Sait Jashari. Musa Jashari, njegov rodak. Rodak Adema Jasharija. Fadil Kodra, iz istog sela kao i Adem Jashari. Besim Rama, on je takođe bio iz istog sela. Kao i Nuredin Lushtaku, takođe meštanin, iz istog sela kao i Adem. I svi oni su se pridružili grupi Adema Jasharija. Bilo je još mnogo drugih, ali pošto ste od mene tražili da navedem neka imena, to su ta imena.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li možete samo da nam ponovite to poslednje ime, Lushtaku? Kako se zvao Lushtaku?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nuredin Lushtaku.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U tom vremenskom periodu, pa čak i ranije, da li su borci OVK koji su bili stacionirani u Prekazu/Prekaz, snabdevani oružjem od boraca iz zone Dukađin/Dukagjini? Za vreme 1995. i 1996. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda je bilo tako u nekim posebnim slučajevima, ali nije bilo generalno tako.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste vi u to vreme imali kontakte sa Lahijem Ibrahimijem, Luanom Haradinajem, Dautom Haradinajem?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I da li ste dobijali oružje od njih tokom 1996. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, nisam dobijao oružje od njih, ali smo zajedno dobijali oružje iz Albanije.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Zar nije... Lahi Ibrahimovi živeo je u Jablanici/Jabllanicë. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I on je držao oružje u svojoj kući. To je bilo jedno od mesta gde se držalo oružje. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I u stvari, tokom 1995. i 1996. godine nije bilo mnogo borbi u Dukađinu/Dukagjinu, tako da su oni mogli da dostavljaju oružje borcima u zoni Drenici/Drenicë. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Oni nisu imali toliko puno oružja da bi mogli da ga daju i drugima, jer tamo je bilo i drugih ljudi koji su čekali da dobiju oružje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, vaše je svedočenje da ste vi dobili oružje iz Albanije, zajedno sa tim ljudima. Zajedno ste otišli u Albaniju da dobijete oružje?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nekoliko puta.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A tokom 1996. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Tokom 1997. godine.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Tokom 1997. godine takođe ste išli na obuku u Albaniju. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Niste bili dve nedelje na obuci u Golemu u Albaniji?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne. Ja sam prošao obuku na drugom mestu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gde ste vi prošli obuku?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U srpskoj policijskoj stanici, gde su me maltretirali.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nekoliko puta. Pošto pominjete 1997. godinu, i 1997. godine.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Rekli ste da ste nekoliko puta išli u Albaniju po oružje tokom 1997. godine. Da li možete nešto konkretnije o tome da nam kažete? Koliko puta ste išli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Izvinjavam se, ali ne mogu da vam navedem tačne datume. Išao sam možda četiri, pet ili šest puta. Ali mislim da nije bilo deset puta.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koje vrste naoružanja ste doneli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Uglavnom pešadijsko lako naoružanje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A minobacače?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nisam siguran na šta mislite kada kažete minobacači?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne znate šta su minobacači?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Naravno da znam. Ali postoje dve vrste oružja koji se opisuju kao minobacači. Šta mislite pod tim?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa vi možete mene da obučite o tome. Na koja dva tipa mislite?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U ovom slučaju mislim da vi mislite na ručne bacače raketa.

Pretpostavljam da na to mislite. Ali takođe postoje minobacači i kao teže naoružanje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koju ste od te dve vrste naoružanja vi doneli 1997. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Prvi model, ručne bacače raketa.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate da ste jednom prilikom otišli u Albaniju sa Dautom Haradinajem, Kerimom Kelmendijem, Gzimom Mehmetijem, Sylejmanom Selimijem, i da ste se sastali tamo sa Ademom Krasniqijem i Ilirom Konushevcijem?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ako mi dozvolite da vas ispravim u vašem izgovoru?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Naravno da možete da me ispravite, a onda odgovorite na moje pitanje.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Među njima nije bio Adem Krasniqi već Adrian Krasniqi. Da, išao sam s njima. To je možda bilo u oktobru 1997. godine, ako ne grešim.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A niste sa tom grupom prošli obuku od dve nedelje dok ste bili u Albaniji?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja nisam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li su ostali iz vaše grupe prošli obuku?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda su prošli jednu fizičku obuku na jednom konkretnom mestu. Moguće da je bilo tako, jer u to vreme nisam bio s njima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A gde ste vi bili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja lično sam bio u Tirani dok su oni otišli u Golem.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Vi znate da su oni prošli dvonедељну fizičku obuku u Golemu? Vi to znate, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Rekao sam da su možda prošli fizičke vežbe.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Moje pitanje je šta vi znate. Da li znate ili ne ili jednostavno samo nagađate?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne nagadам, ali ne znam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste se vi s tom grupom vratili na Kosovo/Kosovë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste se vratili na Kosovo/Kosovë sami?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne. Nisam se vratio sam. Vratio sam se posle dva do tri dana. Vratio sam se 16. oktobra.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A s kim ste se vratili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nisam siguran. Moguće je da je sa mnom bio Haki Hajdari. On je bio iz Drenice/Drenicë. Ali ovog trenutka ne mogu da se setim ko je bila osoba koja se sa mnom vratila.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, možda je ovo prikladno vreme?

SUDIJA PARKER: U redu. Sada ćemo da napravimo našu prvu pauzu i nastavićemo u 16.05 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Whiting, izvolite.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, da li ste učestvovali u borbama novembra 1997. godine u Crnoljevu/Carralevë, siguran sam da je moj izgovor pogrešan? Ali uveren sam da znate na šta mislim. Da li ste razumeli moje pitanje? Da li ste učestvovali tamo u borbama?

prevodioci: Molimo mikrofon za svedoka.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Izvinjavam se, gospodine. Sačekajte trenutak. Vaš mikrofon mora da bude uključen. Dakle, sada možete da odgovorite na pitanje.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Na početku želeo bih da unesem jednu ispravku jer vidim nešto drugo u vezi sa datumom u transkriptu. To je na prvoj stranici transkripta. To nije kako sam ja rekao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kakva je ispravka?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ovde se kaže da sam se vratio iz Albanije 16. oktobra. A ono što sam rekao je da sam se iz Albanije vratio nakon 16. oktobra. Možda to nije toliko važno ali sam želeo da se unese ispravka. A sada ču da vam odgovorima na pitanje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate... Da li želite da vam ponovim pitanje?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne. Učestvovao sam u većini događaja u kojima je učestvovala OVK u Drenici/Drenicë 1997. godine?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li to uključuje i borbu kod Ovčareva/Aqarevë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne bih rekao da je to bila borba. Ali jesam učestvovao u Ovčarevu/Aqarevë, da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali zar nije bila tamo neka borba koja je trajala nekoliko sati... i to je bilo između... između vojnika OVK i Srba?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Bila je borbi ali su se borbe vodile u selu Ljudevik/Rezallë e Re koje je blizu Ovčareva/Aqarevë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A oba ta sela su blizu Likovca/Likoc. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nisu baš blizu ako uzmemu u obzir rastojanje između Ljudevika/Rezallë e Re i Ovčareva/Aqarevë. Likovac/Likoc je južno, nekih desetak kilometara.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U redu. I Srpske snage su došle. Imali su helikoptere, oklopna vozila, tenkove. Vidim da klimate glavom potvrđeno. Ali morate da odgovorite na moje pitanje, kako bi ušlo u transkript. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, tačno je.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koliko dugo je trajala ta borba? Nekoliko sati?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Borba je počela u 9.15 časova i trajala je nekoliko sati... sve do podne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kakav je bio rezultat te borbe?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pobedili smo. Srpske snage su se povukle. Pretrpele su gubitke, kako u vojnoj tehnici, tako i u ljudstvu. U našim redovima nije bilo povređenih. Tokom povlačenja Srpske snage su izvršile odmazdu nad stanovništvom i tada su ubile jednog učitelja.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: To je bio Halid Geci, da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. To je bio Halid Geci.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ta bitka je bila u novembru, krajem novembra 1997. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Bila je 26. novembra 1997. godine.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Išli ste na sahranu Halida Gecija?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I u stvari, to je bio važan događaj, jer vas dvojica... jedan ili dvojica niste... mislim da vas dvojica niste nosili maske, da li je to tačno, ili ste skinuli maske?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, to jeste bilo važno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, mislim da ste u svom odgovoru na moje prvo pitanje na ovu temu, rekli da ste učestvovali u svim borbama u Drenici/Drenicë iz tog vremenskog perioda. Da li sam korektno zapamtio vaše svedočenje?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Sećam se svog odgovora i ponoviću ga – u skoro svim borbama.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koncentrišimo se sada na 1996. i 1997. godinu. Da li možete da kažete Sudu u kakvim ste borbama učestvovali? Opišite nam generalno. O čemu govorite kada kažete u svim borbama?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pokušaću da vam budem od pomoći. Tokom 1996. godine Oslobođilačka vojska Kosova preduzela je nekoliko akcija i napada na srpske policijske stanice i ja sam učestvovao u jednoj od tih akcija. Pored toga, 1997. godine bilo je manje-više isto ali manje-više većeg intenziteta. Učestvovao sam u drugim akcijama, napadima na Srpsku policiju u njihovim policijskim stanicama.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gde je bio napad na srpsku policijsku stanicu u 1996. godini koji ste spomenuli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je bila srpska policijska stanica u Klinčini/Kličinë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koja je to opština?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je blizu magistralnog puta koji povezuje Klinu/Klinë i Peć/Pejë. Mislim da je u opštini Peć/Pejë. Moglo bi da bude i u opštini Kline/Klinë, jer je na granici između opština Kline/Klinë i Peći/Pejë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Rekli ste nam da ste izvršili napad na stanicu policije. Da li možete da nam opišete kako ste izvršili napad na stanicu policije?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Granatom koja se zove tromblon.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li znate kakav je bio rezultat tog napada?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, ne bih znao tačno da vam kažem kakav je bio rezultat napada.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li znate da li je neko bio povređen?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, ne znam tačno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Osim toga, da li ste učestvovali u nekim drugim akcijama, vojnim akcijama tokom 1996. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da nisam. Ne u akcijama te vrste.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A u akcijama neke druge vrste?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: 1996. godina je bila veoma važna za organizovanje i razvoj OVK. Bio sam fokusiran na razvoj strukture i sve moje aktivnosti bile su povezane sa tim. 1996. godina bila je takođe važna za mene lično, jer je te godine obelodanjena optužnica koju je podigla Srpska policija protiv mene i tada sam počeo da se bavim jednim drugim tipom aktivnosti, aktivnostima u bekstvu, u egzilu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Tokom 1997. godine rekli ste da ste učestvovali u nekim drugim akcijama protiv Srpske policije. U koje druge vrste aktivnosti ste bili uključeni 1997. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Sprovedena je jedna sinhronizovana akcija između jedinica OVK koje su dejstvovale u to vreme. I akcija je bila isključivo usmerena protiv policijskih stanica na Kosovu/Kosovë. To zovem sinhronizovanom akcijom zato što je akcija bila izvedena na različitim lokacijama na Kosovu/Kosovë. A ja sam učestvovao u jednoj od tih akcija protiv Srpske policije.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Šta ste vi radili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ispalio sam iz ručnog raketnog bacača granatu na srpsku stanicu policije u Ratkovcu/Ratkoc.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koje su druge policijske stanice bile mete?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pokušaću da se setim nekih od stanica policije. U Dečanima/Dečan, u Rzniću/Irzniq, Ćelopeku/Qellopek, Klini/Klinë, Kijevu/Kijevë, Drenasu [Glogovac/Gllogoc] i tako dalje. Mislim da je tada istovremeno napadnuto 12 stanica policije.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate kada je to bilo 1997. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: 11. novembra 1997. godine u 23.00 časa.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste u 1997. godini učestvovali u nekim drugim akcijama koje je organizovala OVK?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koje su to bile akcije?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Upao sam dva puta u zasedu na kontrolnim punktovima Srpske policije.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kako mislite da ste upali u zasedu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Tada sam se puno kretao na određenim mestima u Drenici/Drenicë i Dukadînu/Dukagjini i dok sam išao sa jedne lokacije na drugu bilo je puno srpskih policijskih kontrolnih punktova i upao sam u zasedu. Ali ja sam se ipak neprekidno kretao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada kažete da ste upali u njihovu zasedu da li je došlo do borbi ili ste jednostavno zatečeni?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Došlo je do razmene vatre.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: To vam se dogodilo u dva slučaja tokom 1997. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate kada i gde?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Prvi put u gradu *Drenas*, nekad se zvao Glogovac/Gllogoc a drugi put u Klini/Klinë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: 1997. godine, osim napada na stanicu policije u Likovcu/Likoc i ove dve zasede koje ste opisali, da li ste učestvovali u još nekim drugim akcijama u ime OVK?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Imam utisak da ni ovih zaseda koje sam pomenuo nije bilo mnogo, ali ne, nisam učestvovao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kada kažete... kada kažem "akcije", jasno vam je da mislim na bilo kakav nasilni napad, bilo koju vrstu vojne akcije?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Znam na šta mislite, ali moj odgovor je ne, nisam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste... vi lično... prvo ču vas pitati o vama lično. Da li ste vi lično ikada gađali srpske civile tokom 1996. i 1997. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne. To nije bio naš cilj.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste sigurni u to gospodine Selimi?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se to kasnije promenilo, na primer, 1998. i 1999. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je OVK, po vašem saznanju, ikada uhapsila ili pritvorila srpske civile?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nisam siguran šta vi zovete "hapšenje" ili "pritvaranje", jer OVK nije imala svoje zatvore za to, za zatočenje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je tokom rata 1998. i 1999. godine OVK ikada imala neki objekat koji je služio za zatočenje ljudi? I kada kažem "objekat" mislim na neku zgradu, kuću, bilo šta?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mi nismo raspolagali sa dovoljno objekata ni za naše vlastite vojnike. Stanovništvo koje se nalazilo u područjima naše odgovornosti delilo je svoje kuće sa vojnicima. I pored toga, nije bilo dovoljno smeštaja za vojnike, za njihovo utočište.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, mislim da niste odgovorili na moje pitanje. Moje pitanje je bilo: da li je OVK tokom rata... proširiću... tokom 1997., 1998. i 1999. godine, po vašem saznanju, imala zgradu... kuću, zgradu koja se koristila za zatvaranje ljudi?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam, nije imala. Kažem da "ne znam" jer me niko nikada nije informisao o tome i kažem da "nije imala", jer ja lično nisam video nijednu zgradu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, vi nikada niste čuli o tome da su ljudi bili zatvarani od strane OVK za vreme svih tih godina? Nikada niste čuli da je OVK zatvorila i jednog čoveka u to vreme; 1997., 1998. i 1999. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ono što sam ja rekao, jeste da ja nisam nikada video nešto tako. A što se tiče toga da li sam čuo, ako mislite na propagandu, to je druga stvar. Ali ja nisam imao saznanja da je postojao neki takav objekat.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada kažete "propaganda", o čemu govorite?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Postojale su dve vrste propagande u vezi rata koji je vodila OVK. Jednu vrstu propagande širile su Srpske snage kako bi optužile OVK. A s druge strane, postojala je propaganda OVK koja je primenjivana iz izvesnih razloga i koja je služila za mobilisanje ljudi. Tako da su obe strane imale svaku svoju propagandu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I dakle, vi nam kažete da pored propagande, a prepostavljam da pri tom mislite na srpsku propagandu, vi nikada niste čuli da je OVK zatočila nekog tokom 1997., 1998. i 1999. godine? Da li je ovo dosledno sažimanje vašeg svedočenja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda je bilo zatočavanja ali nije bilo zatvora. Ja ne znam ni za jedan takav konkretan ili pojedinačan slučaj da mi je ostao u sećanju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada kažete da je možda bilo zatočavanja, govorite o pritvaranju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, naravno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Jer ako pritvor traje više od dan ili dva, onda bi za to trebalo da imate neku vrstu zatvora. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nisam mislio na dan ili dva. Mislio sam na kraći vremenski period koji je potreban da biste utvrdili nečiji identitet. Ako želite da nagađamo možemo da nagađamo, ali kao što sam rekao, ne sećam se nijednog takvog konkretnog slučaja.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne želim da nagađate, gospodine Selimi, ali kako sam shvatio... samo da mi bude jasno vaše svedočenje, vi lično se ne sećate nikakvih slučajeva, čak ni kratkih pritvaranja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda se sećam, ali ne sećam se imena, zato što to nije bila... to nije bila moja preokupacija.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li možete da nam kažete čega se sećate?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pošto je bilo kontrolnih punktova na određenim lokacijama i putevima, ti kontrolni punktovi su postavljeni da bi se zaustavljali ljudi koji prolaze a ne helikopteri, i ljudi su zaustavljeni na tim kontrolnim punktovima dok ne bismo proverili njihov identitet i dok ne bismo bili sigurni a onda bismo ih pustili da idu do svojih odredišta.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Koliko dugo bi bili zadržavani na kontrolnom punktu?
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Od jednog minuta do nekoliko časova.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Vi kažete da to nije moglo da traje više od nekoliko sati?
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, ja sam pitanje postavio prvenstveno o vama, ali postaviću ga sada i šire. Da li vam je poznato da je OVK u toku 1996., 1997. i 1998. godine ikada u tom periodu uzimala za metu srpske civile u vojnim ili nasilnim akcijama? Rekli ste da vi nikad niste to radili. Da vam je poznato da li je OVK to radila?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, da li vam je poznato da je već do 1997. godine postojala izričita politika OVK koja je kroz saopštenja označavala lude koji su osumnjičeni za kolaboraciju sa Srbima? Da li ste upoznati s tim?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne sećate se da je u bilo kom trenutku postojala politika OVK uzimanja na metu ljudi koji su osumnjičeni za kolaboraciju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Želim da budem jasan. Da li mislite na to da li je bila takva politika ili kažete da ste o ovome čuli iz saopštenja? Želim da znam o čemu me pitate: o saopštenjima ili o politici protiv kolaboracionista? Pokušaću da pomognem što najbolje mogu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, to je vaše svedočenje, ne moje. Dakle, pitanje je šta vi znate o politici OVK koja je ukazivala na kolaboracioniste? Da li ste upoznati sa takvom politikom?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ako pogledamo cilj i borbu koju je vodila OVK, svrha je bila da se napadaju glavne institucije, glavni mehanizmi... tri glavna mehanizma državne vlasti, direktni mehanizmi koji su sistematski koristili nasilje protiv albanskog naroda na Kosovu/Kosovë, to jest: policija, vojska i obaveštajna služba.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, niste odgovorili na moje pitanje. Moje pitanje je bilo: da li ste bili upoznati sa politikom OVK da se ljudi osumnjičeni za kolaboraciju, Albanci osumnjičeni za kolaboraciju sa Srbima označavaju kao meta?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Izvinjavam se što nisam u potpunosti odgovorio na pitanje, ali pokušaću ponovo da odgovorim na to pitanje. Cilj borbe OVK bio je i želim da konkretizujem, da se napada sistem obaveštajnih službi Srbije koji je vršio nasilje nad Albancima. U tom sistemu moguće je da je bilo i Albanaca koji su učestvovali u tome. Ne kao osumnjičeni ali s obzirom da su bili uključeni kao deo sistema, oni su bili i mogli su da budu meta napada OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, da li se slažete sa ovom definicijom kolaboracioniste? Vi ste rekli da su to osobe uključene u sistem. Dozvolite mi da vam dam definiciju kolaboracioniste ako se slažete s tim: "Kolaboracionista je osoba koja nanosi štetu zemlji, osoba štetna za OVK time što daje informacije beogradskom režimu o kretanju OVK." Da li je to definicija kolaboracioniste sa kojom biste vi mogli da se složite?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da to nije sve ali pošto generalno mogu da se složim sa definicijom, rekao bih da. Svi kolaboracionisti Srpskih obaveštajnih službi nisu bili oni koji su davali informacije o položajima OVK, ali ti ljudi i te osobe bili su uključeni u strukture obaveštajnih službi ili DB-a. Moguće je da je bilo ljudi koji su možda bili primorani da daju informacije Srbiji o položajima OVK, tako nešto nije bio redak slučaj, ali te ljude ne treba kriviti.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, vaš je iskaz da vi ne biste smatrali kolaboracionistima ljude koji su pružali informacije ili koji su bili isuviše bliski Srpskim vlastima? Vi ne biste te ljude uključili u vašu definiciju kolaboracioniste?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Oni se ne mogu nazvati kolaboracionisti.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Zašto ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Zato što je većina od njih davala informacije pod pritiskom uz primenu sile Srpske obaveštajne službe. Ko god bi pao u ruke Srbima sigurno je davao informacije o OVK i njenim položajima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, po vašem mišljenju bilo bi neprikladno da se neko iz te kategorije proglaši za metu. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Slažem se.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kolaboracionisti, po vašem shvatanju, bili bi samo oni ljudi koji su, u stvari, radili za policiju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Kolaboracionisti su oni ljudi koji su bili deo represivnog srpskog režima. U ovom slučaju, deo državne obaveštajne službe.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Na koji način su deo državne obaveštajne službe? Šta pod tim mislite?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Jedan od najopasnijih mehanizama koji je Srbija koristila protiv Albanaca bila je DB, Državna obaveštajna služba podržana od Policije. Pošto je ta služba i ta struktura, ta represivna struktura sprovodila nasilje protiv Albanaca, svako ko je bio uključen u ovu strukturu bio je instrument Srpskog represivnog režima protiv Albanaca i mi smo njih smatrali da su isto što i Srpska policija.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Šta mislite kada kažete "svako ko je bio uključen u ovu strukturu"? Da li mislite da su oni bili zaposleni u obaveštajnoj službi ili policiji ili vojsci ili mislite na nešto drugo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da bi to bilo dovoljno. Zaposlenje ili zaduženje za vršenje određenih dužnosti. Možda je ovo... ovo je pristrasna definicija. Ali to je ono što ja mislim.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, vi znate da, u stvari, to nije bila definicija za kolaboracioniste koju je koristila OVK u toku 1998. godine, to je tačno, zar ne? Vi znate da je ta definicija bila mnogo šira nego ova, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mnogo biste mi pomogli ako biste me podsetili na sta mislite.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ja vas pitam. Vi ne znate, gospodine da su ljudi bili optuživani tokom... Albanci bili optuživani tokom 1998. godine za kolaboraciju jednostavno zato što su se prijateljski odnosili prema Srpskim vlastima ili Srbima u svojim selima? Da li ste to znali ili ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nisam upoznat s tim i ne bih se složio sa tom definicijom.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ja shvatam da se vi ne biste složili sa tom definicijom zato što bi ona bila neprikladna, ali moje pitanje je: zar vi ne znate da je 1998. godine bilo mnogo slučajeva da su Albanci osumnjičeni za kolaboraciju samo zato što su bili u prijateljskim odnosima sa Srbima? Vi to znate, gospodine, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pa moguće je da je bilo nekih sumnjičenja, ali sumnjičenje nije zaključak.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ljudi su bili pritvarani na osnovu tih sumnjičenja. Albanci su držani u zatvorima. Vi to znate, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Gospodine tužioče, Albanci su se borili protiv Srbije. Albanci nisu hapsili Albance. Oni su se borili protiv srpskog represivnog aparata i snaga. Gospodine, ne čini mi se da je vaša definicija korektna prema Albancima koji su bili zatvarani.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li vam je poznat bilo koji slučaj u 1998. godini da je neki Albanac bio zatvoren od strane OVK zbog kolaboracije, da je bio osumnjičen zbog kolaboracije?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne mogu da se setim nijednog konkretnog slučaja. Možda je bio neki slučaj, ali ja se ne sećam. Ali nije bilo hapšenja. Mislio sam da niko nije bio poslat u zatvor, zato što OVK nije imala zatvore, zato što OVK nije imala nikakve objekte za zatvaranje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada vi to kažete, šta podrazumevate pod "objektima za zatvaranje", samo da bude jasno za zapisnik. Rekli ste da OVK nije imala zatvorske objekte. Šta vi podrazumevate pod zatvorskim objektima?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mogu da ponovim da OVK nije imala mesto koje bi moglo da se definiše kao zatvor, jer svi mi ovde znamo šta je zatvor. Nismo imali takve objekte.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Hajde da budemo svi sigurni da shvatamo šta je zatvor. Ako definišem zatvor kao neku zgradu ili mesto gde je neko držan protiv svoje volje, da li vi i dalje ostajete pri svojoj tvrdnji da OVK nije imala zatvore ili da ljudi nisu držani tokom 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ponoviću – OVK nije imala nikakve zatvore.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kada ste dali odgovor, vi ste prihvatali moju definiciju zatvora?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: A ja bih vas ljubazno zamolio da prihvate definiciju da OVK nije imala nikakve zatvore.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kakva je vaša definicija zatvora?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Zatvor je jedan utvrđeni objekat. Mislim da bi bilo naivno sa moje strane da ja vama objašnjavam šta je to zatvor. Mislim da je to mesto gde se ljudi uhvaćeni, zatvarani na duži vremenski period. Manje-više nešto tako. Ali ovo nije u fokusu mog znanja. Ne znam mnogo o zatvorima jer nisam nikada bio u zatvoru. Ne znam kako izgledaju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine, ranije ste rekli da vam nikada u toku rata u periodu 1996., 1997. i 1998. godine srpski civili nisu bili meta. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Dajem vam preciznu formulaciju. Nikada nam nisu bili meta naoružani civili. Izvinjavam se, nenaoružani.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, da li se sećate da ste nakon rata dali jedan intervju BBC-u i taj intervju je korišćen kao deo jednog dokumentarnog filma?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate tog intervjuja? Da li se sećate da je ta emisija bila emitovana na televiziji i to u januaru 2003. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne sećam se tačnog datuma, ali se sećam tog intervjuja.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste bili iskreni u tom intervjuuu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Sada ču da vam pokažem jedan mali isečak iz tog intervjuja koji je bio objavljen a i daću vam transkript vaših reči, onoga što ste vi rekli tokom tog intervjuja.

TUŽILAC WHITING: Molim sudskog poslužitelja da dostavi ove primerke svedoku, Pretresnom veću i Odbrani.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, molim vas pažljivo pogledajte.

TUŽILAC WHITING: Molim da se upali program *Sanction*. Samo da bi sve bilo jasno, naracija je na engleskom jeziku a većina preostalog dela je na albanskom jeziku, ali je titlovano na engleskom jeziku. Neki delovi su nekompletni i kraći su i zbog toga smo i dali transkript, jer transkript koji smo ponudili je kompletan transkript onoga što je svedok rekao. Dakle, da li može da se pusti video snimak?

(video snimak)

narator: Mala grupa kosovskih Albanaca reagovala je osnivanjem Oslobođilačke vojske Kosova, OVK. 1996. godine skrenuli su pažnju sveta na sebe.

Hashim Thaçi: Sreli smo se u Prištini/Prishtinë, nedaleko odavde. Razgovarali smo. Videli smo da međunarodna zajednica ne brine o nama. Složili smo se da moramo da ih nateramo da se zainteresuju za Kosovo/Kosovë ... Ali nismo imali ni dovoljno oružja.

Xhavit Haliti: Dakle, došli smo do mete i bacili ručnu granatu da bi ih oterali, jer su ih Srbi smestili u kamp da kolonizuju Kosovo/Kosovë. Takođe su nam bile mete i policijske stanice.

narator: Jeden od onih koji je bacio bombu bio je student prava iz Prištine/Prishtinë, glavnog grada Kosova/Kosovë.

Rexhep Selimi: Došao sam u blizinu kuće pune srpskih izbeglica koja je nekada bila medicinska škola. Otišao sam do te ulice. Tu se nalazio kiosk sa hamburgerima. Bacio sam bombu i vratio se da kupim hamburger. Ja sam jedući svoj hamburger i prošao pored policijske stanice.

(kraj video snimka)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, kada ste ove sada svedočili da vam nikad nisu bili meta srpski civili, to nije bilo istina, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, gospodine. To nije bila meta. To nije bio cilj da se ubijaju srpski civili ili civili uopšte. Ako se sećate, niko nije bio povređen, ni civili niti bilo ko drugi.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi...

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Poruka je bila nešto drugo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da mi razjasnimo šta ste vi ovde radili. Meta je bio Medicinski centar gde su bile smeštene srpske izbeglice. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nije meta bio Medicinski centar. Meta je bila škola, medicinska škola. To je nekada bila medicinska škola. U tom objektu nalazili su se srpski civili. I molim vas, dozvolite mi da završim. A bomba nije bačena na zgradu, već mnogo dalje od zgrade. A poruka koju smo želeli da prenesemo preko ovoga, ako mi dozvolite da objasnim, bila je...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A poruka je bila da rasterate strahom civile sa Kosova/Kosovë, zar ne, gospodine Selimi?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Poruka je bila da su srpski kolonosti koji su se naselili na Kosovo/Kosovë došli iz prethodnog rata u jedan novi rat. Poruka nije bila da se oni zaplaše, nego da shvate situaciju, odnosno činjenicu da su oni kolonosti. Oni su već pretrpeli druge granate pre nego što su došli tamo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A, razumem. Mislili ste da ćete da ih ubedite da su kolonizatori i da vi niste želeli da ih zaplašite bacanjem granate na zgradu u kojoj su bili smešteni. Da li je to ono što nam gorovite?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Časni Sude, ta bomba nije bačena na zgradu. Bila je bačena mimo zgrade, dalje od zgrade. Ako pogledate izveštaj koji je pripremila Srpska policija i mesto gde je eksplodirala ta bomba, ona je bila dosta daleko od civila. Mi smo lako mogli da bacimo granatu na samu zgradu, ali mi to nismo želeli. Mi na zgradu te noći nismo bacali nikakve bombe, zato što to nije bila jedina akcija koja je preduzeta te noći.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, čak i ako bismo prihvatili vašu današnju izjavu da ta bomba nije bačena na zgradu, nego da je bačena daleko od zgrade, međutim, cilj je bio da se zaplaše i zastraše srpski civili i da im se pošalje poruka da treba da odu sa Kosova/Kosovë. Da li je to tačno, gospodine Selimi?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne da ih zaplašimo, već da ih upoznamo sa činjenicom da su stranci na Kosovu/Kosovë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li možete da nam objasnite kako će bacanjem bombe noću na ili u blizinu zgrade u kojoj su živeli, biti svesni bilo čega osim straha?

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, moram da intervenišem, jer već dva puta gospodin Whiting, zapravo, pogrešno tumači ili pogrešno interpretira reči ovog svedoka o tome gde je bomba bačena. Dva puta je svedok rekao da nije bačena na zgradu nego daleko odatle. Ukoliko Tužilaštvo ima materijal kao što je srpski policijski izveštaj, onda bismo mi želeli da znamo da li se pitanje bazira na nekim drugim informacijama.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Whiting, produžite.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, ostavimo po strani gde je tačno bomba bačena. Da li možete da mi objasnite kako bomba može da učini bilo šta osim da preplasi ljudi u zgradu, civile u zgradu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ponavljam, cilj nije bio da se ljudi zastrašuju ili plaše, nego da oni shvate da nisu znali gde su došli. Dozvolite mi da nastavim. Mi nismo mogli to da uradimo na drugi način; slanjem pisama ili da ih molimo. Oni bi trebalo da nam se zahvale na tome.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Izvinjavam se, da li je trebalo da vam se zahvale na granati?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, nego na tome što smo ih osvestili. Mi smo ih upozorili da će pre ili kasnije izbiti rat.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I da su oni u opasnosti? Da li je to tačno? To ste želeli da im stavite do znanja, da se oni nalaze u opasnosti?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da mi nećete verovati ako bih vam rekao da bi oni bili veoma dobrodošli na Kosovu/Kosovë i da bismo ih mi prigrlili kad bi se oni vratili tamo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ako je istina da biste ih prigrlili kada bi se oni vratili tamo, zašto ste im onda bacali bombu da biste im poslali poruku ili da ih osvestite, kao što ste rekli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ta poruka nije bila namenjena samo tim ljudima. Ona je bila namenjena i Srpskoj policiji koja je i dalje slala kolone iz Hrvatske na Kosovo/Kosovë i to je bila poruka svima koji rade na kolonizaciji Kosova/Kosovë. U ovom slučaju, to je bila poruka srpskoj politici.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kada sam vam postavio ono ranje pitanje da li su vam ikada srpski civili bili meta, da li ste vi zaboravili na ovaj događaj ili zapravo, smatrate da to i nije targetiranje srpskih civila?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Časni Sude, moramo razumeti jednu stvar. Da su nam meta bili srpski civili, bilo bi žrtava. Ponavljam, niko nije bio povređen. Zbog toga kažem da srpski civili nisu bili meta napada. Mi nismo nameravali da naudimo srpskim civilima tog dana.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Samo da ih osvestite?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ako je potrebno, mogu da ponovim isto ono što sam već ranije rekao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Nema potrebe da ponavljate. Upoznali ste Fatmira Limaja 1992. godine, Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Moguće da je tačno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, čega se vi sećate? Kada je to bilo po vašem najboljem sećanju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Upoznao sam Fatmira Limaja kada smo počeli da studiramo na istom Univerzitetu ali na različitim fakultetima. U to vreme obojica smo bili studenti. Upoznao sam ga u njegovom stanu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: On je stupio u OVK u avgustu 1996. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Želeo bih da to definisem na drugi način, ako dozvoljavate. On je bio u kontaktu sa OVK a od 1996. godine, bio je više informisan o postojanju OVK ali nije obavljao nikakve aktivnosti koje bi ga činile pripadnikom OVK u to vreme.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Tokom 1996. godine da li ste vi učestvovali u bilo kakvim akcijama sa Fatmirom Limajem?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Akcijama? Ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je on pružao bilo kakvu pomoć vama ili drugim pripadnicima OVK tokom 1996. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Dolazili smo u njegovu kuću i to je nama bila jedina pomoć.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedočili ste da tokom 1997. godine... Rekli ste: "Nisam imao nikakva tačna saznanja o tome gde je Fatmir Limaj bio 1997. godine, zato što nije bilo načina da sam mogao da saznam, jer nisam bio u takvim okolnostima da bih to mogao da saznam. Nakon što se vratio iz Švajcarske, shvatio sam da je bio тамо." Da li se sećate da ste tako svedočili juče, ili tačnije u petak?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je bilo približno tako, ali sam na kraju rečenice rekao da sam bio siguran gde je on bio pre nego što se vratio i nakon što se vratio. Drugim rečima, pre nego što se vratio iz Švajcarske, znao sam da se nalazio u Švajcarskoj.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kako ste to znali?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam tačno ali sam saznao od nekoga. Saznao sam da je bio u Švajcarskoj i da je bio aktivan u fondu *Domovina zove* i bilo mi je vrlo drago što sam to čuo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste s njim imali bilo kakvu komunikaciju tokom 1997. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pokušao sam da s njim uspostavim kontakt tokom 1997. godine dok je bio u Švajcarskoj. Ne znam da li je on dobio moju poruku. Ali sam pokušao da kontaktiram Fatmira Limaja dok je bio u Švajcarskoj.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Uzgred, da li ste vi pratili ovo suđenje? Da li ste gledali svedočenje na ovom suđenju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: S vremenom na vreme, delove toga.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste gledali svedočenje ili unakrsno ispitivanje Fatmira Limaja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Jesam nekoliko puta.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Zar vi niste, u stvari, bili u publici za vreme svedočenja ili unakrsnog ispitivanja gospodina Limaja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, bio sam jedan dan, ali ne tokom celog svedočenja.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Preći ćemo na 1998. godinu. Danas, nešto ranije, govorili ste i upućujem vas na stranicu broj 3 današnjeg transkripta da je jedan od najvećih događaja koji je uticao na organizovanje OVK bio zapravo, događaj na početku marta 1998. godine. Da li se sećate tog svedočenja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Tako je to bilo, da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A do tog vremena OVK je imala ono što ste vi nazvali *horizontalnom strukturom*. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Želeo sam da vam pomognem na taj način što sam vas informisao o strukturi OVK u to vreme i zbog toga sam smatrao da je definicija te strukture, kao horizontalne strukture najprimerenija.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A posle događaja od kraja februara i početka marta 1998. godine došlo je do velikog priliva novih vojnika u OVK. Da li je tako?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Još ne biste mogli da ih zovete vojnicima. To su bili albanski dobrovoljci koji su tražili oružje i uniforme da se priključe OVK, zbog toga što je nakon napada OVK tada bila jedina snaga koje je pokrenula napade na srpske policijske stanice.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U redu. To su bili dobrovoljci za OVK, ogroman broj dobrovoljaca koji se prijavio u OVK nakon početka marta 1998. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme možemo reći da je bio ogroman priliv ljudi koji su želeli da se priključe OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I u to vreme struktura se promenila iz horizontalne u mnogo bolje organizovan lanac komandovanja. Je li tako?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne. Ne možemo reći "promenila". Ako kažemo da se promenila u to vreme, to bi značilo da se promenila u određenom vremenskom trenutku. U to vreme reorganizacija OVK zahtevala je više vremena. Možda je to počelo ali još uvek nije zadobilo formu i strukturu koju smo mi želeli.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali promene su počele početkom marta 1998. godine. Tada su počele promene u strukturi, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Zavisi gde.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, jedna od prvih stvari koja je urađena je bilo formiranje operativnih zona. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne. Mislim da je bilo nešto drugo primarnije od operativnih zona.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A šta je to bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Prijem tih ljudi, pronalaženje smeštaja u mestima gde su stigli, prikupljanje namirnica, pomoći, sugestija, jer mi nismo bili u mogućnosti da stvorimo strukturu pre nego što primimo sve te ljude koji bi bili deo te strukture.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U redu. Primili ste sve te ljude i sada ste krenuli u stvaranje operativnih zona. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Moguće da je bilo približno tako.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I svakako do maja 1998. godine operativne zone o kojima ste govorili bile su stvorene. To su bile: operativna zona Drenica/Drenicë, operativna zona Paštrik/Pashtrik, operativna zona Dukađin/Dukagjini i ostale, da li je tako?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Do maja 1998. godine nije postojao plan za formiranje tih operativnih zona?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U maju 1998. godine počelo je stvaranje operativne zone Drenica/Drenicë i organizacija komande te zone u postojećim okolnostima. Kažem u "postojećim okolnostima", zato što su te okolnosti bile takve da nam je bilo teško da stvorimo zonu. Međutim, bilo nam je potrebno da stvorimo strukturu u skladu sa postojećim okolnostima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Možda ste pogrešno razumeli moje pitanje. Moje pitanje je bilo da ste do maja meseca 1998. godine već napravili procenu šta će biti operativna zona Paštrik/Pashtrik, šta operativna zona Dukađin/Dukagjini, šta operativna zona Drenica/Drenicë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mi nismo predvideli koje će zone biti Dukađin/Dukagjini ili Paštrik/Pashtrik. Ono o čemu smo razmišljali jeste da počnemo sa stvaranjem prve zone a zatim ostalih. Tako da je prva operativna zona bila Drenica/Drenicë. Međutim, nismo precizirali imena, nismo naveli imena zona. A kasnije smo odlučili šta će biti te zone.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li nam kažete da je u maju 1998. godine osnovana samo jedna zona, i da je to bila operativna zona Drenica/Drenicë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme bilo je različitih ideja ali kada je reč o operativnoj zoni Drenica/Drenicë, može se reći da je komanda te zone već bila strukturirana.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ja ne govorim o...

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: A ta zona je bila obeležena.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne govorim o komandi. Govorim o postojanju zone. Do maja 1998. godine već se znalo gde će biti zona Paštrik/Pashtrik, zona Dukađin/Dukagjini, zona Drenica/Drenicë, zona Lap/Llap.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Već se znalo gde ili gde treba da se nastavi restrukturiranje OVK, ali nismo znali kako će se zvati ta zona. Bar sam ja to tako shvatio.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ja sada ne pravim razliku između zona i podzona. Dobro? Nije to sada sporno – zone i podzone

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Razlika između zona i podzona je najčešće terminološka razlika.

TUŽILAC WHITING: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet Tužilaštva broj 49. Zapravo imamo to u velikom formatu. I želeo bih da skrenem pažnju Pretresnom veću na dokazni predmet Tužilaštva broj 48, na dokument koji nosi oznaku ERN U003-8566.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, želim da skrenem vašu pažnju na vrh stranice. Vidite da je to stranica iz novina *Koha Ditore* od 13. maja 1998. godine.

TUŽILAC WHITING: Mislim da bi bilo najlakše ako bi svedok samo pogledao dokument a mi na sistemu *Sanction* imamo prevod dokumenta na engleski jezik. To je dokument koji nosi oznaku ERN U003-8573. Izvinjavam se.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, vi vidite da je to saopštenje OVK od 13. maja 1998. godine. Da li vidite da se u prvom paragrafu pominju operativne podzone Drenice/Drenicë: Erenik/Ereniku, Dukađin/Dukagjini, Paštrik/Pashtrik i Lap/Llap?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, vidim. Mislim da ste takođe pomenuli i zonu Erenik/Ereniku.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, to je tamo, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Trebalo bi da znate da nikada nije operativna zona Erenik/Ereniku bila u strukturi OVK. Dozvolite mi da vam kažem da je u to vreme postojala ideja, plan, i to jasno pokazuje kako se to menjalo kasnije i kako se to primenjivalo u budućnosti, jer operativna zona Erenik/Ereniku nikad nije strukturirana.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali ovde se pominje... ostavimo po strani pominjanje zone Erenik/Ereniku. Nema sumnje da se pominju zone Dukađin/Dukagjini, Paštrik/Pashtrik i Drenica/Drenicë. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Dukađin/Dukagjini je provincija, deo Kosova/Kosovë. Takođe je i Drenica/Drenicë provincija i deo Kosova/Kosovë. A kao rezultat, ovo je trebalo da se primeni samo u budućnosti.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, u stvari, ako pažljivo pogledate ovo saopštenje, pominju se akcije koje su se odigrale u ovim različitim zonama... podzonama. Bile su borbe u Drenici/Drenicë, borbe u Paštriku/Pashtrik, vojne operacije u Dukađinu/Dukagjini. Pogledajte to malo. Složićete se sa mnom zar ne, da su u maju 1998. godine, stvarno postojala mesta, zona Paštrik/Pashtrik, podzone, Drenica/Drenicë? O njima se ovde govorи u ovom saopštenju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Slažem se da se o njima govorи u ovom saopštenju. Ali OVK je u svojoj terminologiji koristila operativne podzone i pretpostavljam da ste to čuli prilično često i mislim da je to više pripadalo prethodnoj organizaciji, koju smo opisivali kao gerilsku organizaciju. A koja se sastojala iz manjih grupa koje su delovale u datim zonama. Kada je reč o ovim ljudima koji su napravili ovo saopštenje, ne mogu ništa da kažem sa sigurnošću. Ja sam došao ovde da kažem istinu, da vas približim istini. I mogu da vam kažem da mi nikada nismo imali potpuno restrukturiranje OVK, kao što se ovde kaže. Ne sećam se ovog saopštenja, ni kada je ono izdato.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Operativne zone su bile promena u odnosu na prethodnu organizaciju, to je tačno, zar ne? To je bio pokušaj da se OVK strukturiра na drugačiji način. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Imajući na umu vreme o kome govorimo, leto 1998. godine, mi nismo bili jedini koji smo određivali okolnosti i restrukturiranje OVK. Zapravo, okolnosti i situacija su nama diktirali. Događaje koji su se zbivali tokom leta i kasnije, nametali su nam da sledimo događaje tako što ćemo reorganizovati svoju buduću strukturu. I ponavljam, mi smo počeli sa organizovanjem operativne zone Drenica/Drenicë. A u maju smo imali šifru za tu zonu. A onda smo u avgustu i septembru nastavili sa operativnim zonama Paštrik/Pashtrik i Dukađin/Dukagjini, što se događalo u isto vreme i nastavili smo sa restrukturiranjem OVK sve do kraja rata, tako što je osnovana još jedna operativna zona, operativna zona Karadak/Karadak. To je bila procedura za koju je bilo potrebno vreme, posebno imajući u vidu činjenicu da je to bilo ratno vreme i teškoće su bile velike.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Te strukture su se stvarale postepeno, da li je to ono što vi kažete? Tokom vremena?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Struktura je stvarana u izuzetno teškoj situaciji i naravno, bilo je razumljivo da je za to trebalo mnogo vremena.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: One su morale...te strukture morale su da budu izgrađene u toku jednog vremenskog perioda?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Morale su da budu izgrađene.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Niste mogli u jednom danu da stvorite strukturu. Samo da odlučite da je imate i - imate je. Da li je to tačno? Je li tako?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Naravno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada je reč o operativnim zonama ili podzonama, i ja sada tu neću da pravim razliku, one su stvorene duž strateških linija. Granice su stvorene duž strateških linija, a ne duž opštinskih linija, to je tačno, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Obično su zone stvarane duž geostrateških linija. Zavisi gde. U nekim slučajevima stvarale su se na osnovu opštinskih linija, a u nekim ne.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da se sada osvrnemo na mart 1998. godine, kada je Fatmir Limaj došao u Likovac/Likoc. Koliko dugo ste vi bili u Likovcu/Likoc pre nego što je on stigao?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da sam u Drenici/Drenicë bio već prilično dugo vremena, posebno 1997. i početkom 1998. godine, jer sam učestvovao u nekoliko aktivnosti OVK u to vreme. Uglavnom, provodio sam najveći deo vremena u Drenici/Drenicë, u Likovcu/Likoc i na drugim mestima

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Približno u to vreme, marta 1998. godine da li je Muj Krasniqi bio u Likovcu/Likoc u bilo koje vreme?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nekoliko puta.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A Iraz Kodra?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: On takođe. I on je bio tamo možda nekoliko puta.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A Iraz Derguti?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: I on je takođe bio tamo

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Uzgred, da li se sećate, sastanka... da ste videli Ymera Alushanija u Likovcu/Likoc?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Video sam ga jednom.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je to bilo u Likovcu/Likoc?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da jeste, u Likovcu/Likoc.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate kada je to bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam tačno kad.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je to bilo pre maja 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Verovatno. Moglo bi da bude tada.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada je Fatmir Limaj došao u Likovac/Likoc, došao je sa jednom većom grupom ljudi. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme bilo je i drugih ljudi u Likovcu/Likoc. Bilo je mnogo ljudi, tako da nisam znao s kim je on došao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne sećate se nikoga s kim je on došao?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda grešim ali došao je sa nekoliko ljudi koji su se zadržali u Likovcu/Likoc.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate bilo koga od njih?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda je jedan od njih bio Sait Jashari. Nisam siguran. Možda je Fehmi Lladrovci bio drugi. Bilo je nekoliko mladića čija imena ne znam. Možda je jedan od njih bio i Hashim Thaći. Ne znam, ali mislim da su to uglavnom bili ljudi kojih se sećam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kada je on otišao... kada je Fatmir Limaj otišao iz Likovca/Likoc za Klečku/Klećkë, njegov zadatak je bio da pokuša da organizuje OVK u područjima Suve Reke/Suharekë, Mališeva/Malishevë, u tim područjima?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da mu niko nije poverio takvu dužnost.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne sećate se da ste s njim i sa Hashimom Thaćijem razgovarali šta će on da radi kada ode u Likovac/Likoc... mislim kada ode u Klečku/Klećkë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne sećam se tačno. Ne znam na kakvu vrstu razgovora mislite, jer mi smo imali sastanak. Mi smo razgovarali. Informisali smo se međusobno. Ali ne sećam se nijednog konkretnog razgovora ili debate.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne sećate se kakav je bio njegov zadatak?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Svi borci su imali isti zadatak. Mislim da Fatmir Limaj nije imao nikakav poseban zadatak u to vreme.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne mislite da je imao zadatak da organizuje ta područja Mališeva/Malishevë, Suve Reke/Suharekë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda mu je to bio cilj, ali ne i dodeljena dužnost ili zadatak.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, možda je ovo prikladan trenutak?

SUDIJA PARKER: Nastavićemo u 17.55 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, da li se sećate da je u aprilu mesecu 1998. godine Fatmir Limaj u nekoliko navrata dolazio u Likovac/Likoc?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Znam da je dolazio u Likovac/Likoc, ali ne znam koliko puta.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali više od jednog puta?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Slažem se.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A vi ste otišli u Klečku/Klečkë krajem aprila 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne sećam se datuma, jer Klečka/Klečkë nije bila jedino mesto gde sam odlazio.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je to bilo otprilike tada?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Može biti. Nisam siguran.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Aprila 1998. godine Ramiz Qeriqi i Isak Musliu došli su u Likovac/Likoc. Da li se sećate toga?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sećam se da je Ramiz Qeriqi došao, ali ne sećam se da je i Isak Musliu došao. Možda je i on došao.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Sećate se da je to bilo u aprilu 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Sećate se da je Ramiz Qeriqi imao jedno pismo od Ramiza Syle?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Zato sam i rekao da se i sećam Ramiza Qeriqia. Sećam ga se zbog tog pisma.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A Ramiz... kada je Ramiz Qeriqi napustio Likovac/Likoc, otišao je u Krajmirovce/Krojmir. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam tačno gde je otišao, ali tako sam mislio.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Uzgred budi rečeno, za vreme: marta, aprila, maja, juna i jula meseca, da li ste vi ikada iz Likovca/Likoc odlazili u Krajmirovce/Krojmir?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da nisam. Jer nije bilo razloga da idem tamo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Postaviću vam nekoliko pitanja u vezi sa Glavnim štabom. Vi ste svedočili – sada gledam 13. stranicu današnjeg transkripta – da je to bilo krajem leta ili u letu 1998. godine... izvinjavam se, 1998. godine, rekli ste "bio je stacioniran ovde u selu Divljaka/Divlakë". Da li se sećate da ste to danas izjavili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Naravno da se sećam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, vi kažete da je Glavni štab prešao u Divljake/Divlakë krajem leta 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme sam više puta tamo odlazio.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Zar se, u stvari, Glavni štab nije premestio u Divljake/Divlakë ili Klečku/Klečkë u maju 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Po vašem sećanju nije se pomerao... to se nije dogodilo sve do avgusta 1998. godine ili do kraja leta?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Možda je približno tako bilo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Približno kako?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Tokom leta deo Glavnog štaba prešao je u Divljake/Divlakë. Ali mene lično je tada prvenstveno interesovalo formiranje operativne zone Drenica/Drenicë a tada su se tamo vodile i borbe.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: To mi je jasno. Dakle, tokom leta deo Glavnog štaba prešao je u Divljake/Divlakë. Kada tokom leta?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne sećam se nekog konkretnog datuma, zato što mislim da nije važno kog dana, sata i tako dalje. Ali u letu 1998. godine ukazala se potreba da deo Glavnog štaba bude tamo. Odeljenje javnog informisanja je obično u to vreme bilo u Divljaku/Divlakë ali ne uvek.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Shvatam da ne možete da se setite tačnog datuma ali što najbolje možete da se setite, kog meseca je to bilo: maja, juna, jula, avgusta?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Moguće je da je to bilo nakon što je formiranje operativne zone Drenica/Drenicë završeno - avgust, septembar. Ali najviše je tamo bio krajem 1998. i početkom 1999. godine, pa sve do kraja rata.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, da li se sećate da je sa vama 2. aprila 2004. godine Tužilaštvo obavilo razgovor?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Sa vama je razgovarano... bio je prisutan vaš advokat za vreme razgovora?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Bio je sa mnom pravni savetnik, advokat.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Tokom razgovora govorili ste istinu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, naravno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Uz pomoć poslužitelja, molim da vam se dostavi primerak tog razgovora.

TUŽILAC WHITING: Mislim da su kopije dostavljene Pretresnom veću i zastupnicima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas da okrenete stranicu broj 43. To će sada da pročitam. Obe verzije, i na albanskom i na engleskom su tu. Pitanje: "Gde je bio smešten Glavni štab?" Odgovor: "To je zavisilo. Od marta do maja bio je u regionu Drenica/Drenicë, u zoni o kojoj upravo sada razgovaramo. A zatim je prešao u zonu Paštrik/Pashtrik, tačnije, mi to mesto zovemo Malet e Berishes, odnosno planine Beriša/Berishë." I nastavlja se na sledećoj stranici gde stoji: "U selu Divljaka/Divlakë, koje se nalazi u sred tih planina." Gospodine Selimi, da li ste mogli da pratite ovo što sam čitao? Da li ste na dobroj stranici?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, mislim da nisam na dobroj stranici. Molim vas, da li možete da ponovite broj. Da li je to broj 43 ili...

SUDIJA THELIN: Izgleda da su to stranice 44 i 45, ako tačno čitam.

TUŽILAC WHITING: Siguran sam da je Pretresno veće u pravu. Imam drugačiju verziju. Hvala. Zahvalan sam na tome.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Izvinjavam se. To je na stranici broj 44. Da li smo na stranici broj 44? Pitanje je bilo: "Gde je bio smešten Glavni štab?" To je pri dnu stranice. I zatim ide odgovor: "To je zavisilo. Od marta do..." i nastavlja se na stranici broj 45: "...maja bio je u regionu Drenica/Drenicë, u zoni o kojoj upravo sada razgovaramo. A zatim je prešao u zonu Paštrik/Pashtrik" i onda kažete: "u Divljaku/Divlakë. I onda... molim vas okrenite stranicu broj 48. Vi to ponavljate. Kažete: "U maju 1998. godine prešao je iz Likovca/Likoc u Divljake/Divlakë. Nisam siguran. To je bilo krajem maja. Mada je moguće da je bilo i u junu." Da li vam je ovo pomoglo da se setite da se Glavni štab prenestio u maju, možda i u junu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Čak sam i ovde rekao, ako se sećate, da nisam siguran kada su datumi u pitanju, jer datumi nisu značajni. A o ovome sam govorio kada sam pokušavao da vam objasnim okolnosti i realnost u kojoj smo se nalazili u to vreme.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, shvatam da datumi nisu važni za vas, ali jesu za nas. Dakle, treba da se setite datuma najtačnije što možete. Dakle, sada kada ste videli svoj prethodni razgovor, da li se sećate da li je to bilo u maju ili možda početkom juna kada se deo Glavnog štaba prenestio u selo Divljake/Divlakë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. "Sećate se da su intervjuji portparola OVK objavljeni sa te lokacije. A portparol je bio član Glavnog štaba OVK." Ovo sam rekao u onom kontekstu i uvek će tako govoriti.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li se sećate da je portparol svoju izjavu... Jakup Krasniqi, svoju prvu izjavu za javnost dao iz Klečke/Kleçkë 14. juna 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Hvala vam što ste me podsetili, ne sećam se tačnog datuma.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali prihvataate da je on prešao na to područje pre nego što je dao svoju prvu izjavu, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Naravno. S obzirom da je dao izjavu sa tog mesta, on nije mogao da da izjavu sa tog mesta ako nije bio tamo. Portparol je smatrao da je to najprimerenije mesto za davanje javne izjave u svojstvu portparola OVK. I mislim da je došao do zaključka da je to najbolja lokacija.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, danas ste rekli da ste posle maja 1998. godine postali operativni načelnik u Glavnom štabu. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, otprilike tada. Ne sećam se ni ovog puta tačnog datuma. Izvinjavam se zbog toga.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I negde u to isto vreme Jakup Krasniqi je imenovan za portparola OVK, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, u to vreme.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svrha portparola je bila da se OVK na direktniji način obraća javnosti, kako na Kosovu/Kosovë, tako i u inostranstvu, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To i jeste uloga portparola, da uspostavlja kontakte sa javnim mnjenjem u zemlji i inostranstvu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Njegov posao je bio da prenese istinitu sliku o OVK. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Njegov posao je bio da ima kontakte sa javnim mnjenjem, što je bilo od presudnog značaja u stvaranju predstave o OVK među ljudima koji su želeli da stupe u OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da stvori istinitu sliku o OVK. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je bilo u njegovoj kompetenciji kako da stvori tu sliku, kako da bude što uspešniji u širenju propagande o ratu koji je vodila OVK, što nije uvek bila istinita slika o OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, vaše svedočenje je da je njegov posao bio, ne da predoči istinitu sliku o OVK, nego da vodi propagandu. Da li je to vaš iskaz?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da je njegova dužnost bila da upozna i da podstiče narod da se priključe OVK u ovom ratu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Zadatak je bio da obelodani realnu sliku OVK, je li tako?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Propaganda retko kada ima takvu ulogu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Njegov zadatak nije bio da vodi propagandu, bio je da predoči realnu i istinitu sliku o OVK, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: On je bio zvanični portparol i njegova uloga je bila da podstakne narod da se pridruži OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Vi ste smatrali da je on uspeo da prikaže javnosti realnu i istinitu sliku o OVK, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To nisam mogao da kažem, jer je njegov zadatak bila propaganda i kontakti sa javnim mnjenjem. U to vreme niste mogli u javnosti da predočite sliku o OVK. Ovo je bila

propaganda, mehanizam koji je stvarao okolnosti kako biste podstakli narod da se priključi ratu koji je vodila OVK, a to nije bilo u skladu sa realnom slikom o OVK.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas da okrenete 37. stranicu vašeg intervjua.

TUŽILAC WHITING: Da li možemo to da stavimo na *Sanction*, molim vas?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li vidite pitanje na 37. stranici: "Zašto smo vodili javno informisanje?" Vi ste, u stvari, sami postavili pitanje. Vi kažete... to je...

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Koji je to red, molim vas?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: To je četvrti red nadole na stranici broj 37 albanske verzije.
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U redu. Ja ću sada, u stvari, da pustim taj deo intervjua i to će biti na sistemu *Sanction*. To nije video zapis, već samo audio, tako da će transkript pratiti audio snimak. Dakle, možete da slušate i pratite na transkriptu.

(audio snimak)

Rexhep Selimi: Zašto smo vodili javno informisanje? Zato što u to vreme nismo imali nikakve ljude koji su nas predstavljali. Nismo imali državno predstavničko telo da nas predstavlja u svetu. Telo bi trebalo da održava kontakte, bilo sa novinarima ili diplomata. I naravno, u to vreme nismo imali ni zemlju, državu ili ministra informisanja, da tako kažem, koji bi nas podržao u tome. Tako smo ovo gledište neposredno uključili kao veoma važno. A u isto vreme imali smo i portparola koji je komunicirao na direktni način sa javnošću, kako u zemlji, tako i u inostranstvu, koji se u to vreme a i kasnije pominje kao kontakt sa portparolom OVK. A u to vreme to je bila istinita predstava o OVK, što je pomoglo da se u svetu zna ko smo mi. A u isto vreme, kako se rat razvijao, namera nam je bila da prikažemo realnu sliku o sebi, kako bismo informisali ljude ko smo i šta želimo. I mislim da smo manje-više uspeli da ostvarimo taj cilj kada smo izabrali portparola.

(kraj audio snimka)

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, zadatak Jakupa Krasniqija bio je da prikaže realnu i istinitu sliku o OVK, zar ne? To je ono što ste vi rekli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Zadatak Jakupa Krasniqija bio je da propagira OVK, da održava kontakte sa javnim mnjenjem, sa novinarima. Ja sam to ovde rekao i ponoviću: mi nismo imali objekat za vođenje tog odseka i ko god da je bio na našem mestu isto bi postupio.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste videli da ste tokom tog razgovora koji smo upravo slušali, rekli sledeće: "A u to vreme to je bila istinita predstava o OVK, što je pomoglo da se u svetu zna ko smo mi." I dalje ste izjavili: "Namera nam je bila da prikažemo realnu sliku o sebi, kako bismo

informisali ljudi ko smo i šta želimo. I mislim da smo manje-više uspeli da ostvarimo taj cilj kada smo izabrali portparola." I to je istina, zar ne, to što ste tamo rekli? Te reči su istinite?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja čak ni sada to ne poričem. Njegova uloga je bila da vodi propagandu i da prikaže pozitivnu sliku o ratu koju je vodila OVK. I mislim da je slika o OVK bila veoma dobra. To je bio cilj portparola OVK u to vreme. Ja to nisam ni tada poricao, a ni danas ne poričem. A koliko je on uspeo u tome, ne znam. On to zna.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, želim da vam postavim nekoliko pitanja o Lapušniku/Llapushnik. Vi znate, zar ne, da je OVK zauzela Lapušnik/Llapushnik 9. maja 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne razumem šta mislite kada kažete "zauzela"? Mislim da nije dobra definicija "OVK je zauzela 9. maja 1998. godine". Molim vas pomozite mi oko te definicije. Bio bih vam stvarno zahvalan.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Počev od maja 1998. godine OVK je imala kontrolu nad selom Lapušnik/Llapushnik i presekla je put Priština/Prishtinë – Peć/Pejë. Da li je sada malo jasnije?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Hvala vam. U maju 1998. godine klanac Lapušnik/Llapushnik u tom slučaju – jer mi ne govorimo o selu Lapušnik/Llapushnik nego o klanцу Lapušnik/Llapushnik – magistralni put koji je prolazio kroz taj klanac presečen je da bismo, ako je moguće, omogućili mu drugu funkciju. Taj magistralni put presečen je da bismo napravili jedan drugi put koji je trebalo da posluži civilnom stanovništvu koje je u to vreme prelazilo iz opasnih područja u manje opasna područja u Mališevu/Malishevë. Taj put koji je prolazio kroz Lapušnik/Llapushnik, omogućio je svim onima ljudima i dobrovoljcima koji su želeli da pomognu stanovništvu u Drenici/Drenicë lekovima i hranom da to i učine.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Presecanje puta imalo je i vojnu svrhu, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U ovom slučaju sve vojne aktivnosti bile su u funkciji stanovništva i to u svrhu najboljeg funkcionisanja OVK i civilnog stanovništva.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A OVK je znala, pre nego što je presekla put, da je bilo strateški važno da to uradi. Da bi bio strateški uspeh presecanje puta?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da je put bio presečen, to bi svakako bio uspeh. Tu su Srbi najviše doprineli padu klanca. To bi, međutim, bilo po život važno za civilno stanovništvo. Da su Srpske snage još uvek bile tamo, situacija za albansko stanovništvo bila bi vrlo neizvesna što se tiče snabdevanja lekovima i hranom.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali moje pitanje je bilo da ste vi znali, da je OVK znala važnost presecanja puta i pre nego što ste ga presekli. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U stvari, blokada klanca Lapušnik/Llapushnik, klanca prema asfaltnom putu, bila je prioritet. Da ga nismo blokirali, ne bismo mogli da prolazimo tuda. Tako da smo to morali da uradimo. Zato smo morali da presečemo put na inicijativu seljana iz Lapušnika/Llapushnik.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Dakle, da li je došlo vreme kada ste vi odlučili gde će određene jedinice biti smeštene, kao što su jedinice *Pellumbi*, jedinice *Lumi*, jedinice *Çeliku*?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da nije za nas došao trenutak da odlučimo da razmestimo te jedinice. Nismo mogli da ih stacioniramo na neka druga mesta, jer su one poticale odatle. One su tu formirane.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pogledali ste kartu i imenovali ste jedinice, zar ne?
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja sam dao svoj doprinos.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Nisam siguran da mi je sasvim jasno. Vi ste doprineli tome u smislu da ste pogledali kartu i onda imenovali različite jedinice kao što su jedinice *Pellumbi*, jedinice *Lumi*, jedinice *Celiku*, i odredili gde će biti razmeštene. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U stvari, bilo je neophodno da komunicirate preko radio veze sa jedinicama koje su bile razmeštene u raznim selima i ta komunikacija je bila nemoguća bez jednostavnog šifrovanog sistema po čemu smo mogli da identifikujemo jedinice koje su bile formirane u raznim selima. I zato sam u to vreme smatrao da sam doprineo šifrovanju imena za jedinice, koje su kasnije bile formirane u raznim selima. To je bilo privremeno rešenje, jer su u to vreme šifre korišćene samo u jednom kratkom vremenskom roku. Tako kada je završeno sa formiranjem strukture OVK na tom području, više nije bilo potrebe za tim šiframa, jer su jedinice mogle na drugi način da budu identifikovane.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali vi ste bili taj koji je odlučio, koristeći kartu, gde će razne jedinice da budu raspoređene i kako će se zvati. Da li je to tačno? To je bio vaš doprinos.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Terate me da ponovim ono što sam već rekao. U to vreme smatrao sam da je neophodno da pomognem da neke jedinice dobiju imena, posebno jedinicama koje nisu imale imena. Zato sam ja pomogao u davanju imena jedinicama, jer inače ne bismo mogli da komuniciramo upotrebljavajući imena sela preko radio veze. To je jednostavno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da porazgovaramo sada o tome šta je Fatmir Limaj radio u periodu od marta do avgusta 1998. godine. U stvari, on je u tom periodu koordinirao jedinice u području oko Mališeva/Malishevë, Suve Reke/Suharekë... da kažemo, od planina Beriša/Berishë pa do Suve Reke/Suharekë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da je termin "definicija" prilično širok. Zavisi kako vi to interpretirate, šta vi zovete "definicija"... ili, izvinjavam se, kako vi interpretirate termin "koordinacija". Koordinacija bi bila težnja za uzajamnim oslanjenjem i podrškom. Mislim da Fatmir Limaj nije želeo da bude sam. On je želeo da bude u koordinaciji sa tom jedinicom, jer bez koordinacije, sam ne bi bio u mogućnosti da bilo šta uradi.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: On je organizovao jedinice od planine Beriša/Berishë pa do Suve Reke/Suharekë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne bih mogao da kažem da je on organizovao jedinice, jer on nije imao ovlašćenje da to uradi. Čak i u organizovanju svoje jedinica on je imao teškoće, a kamoli da organizuje i druge. On je tamo bio kratko vreme u tom periodu i bilo je teško organizovati bilo šta. On je pozvan da to učini.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Govorim o periodu od aprila do avgusta 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, tačno. I ja govorim o tom periodu. Na taj period sam mislio. Bilo je teško za bilo koga od nas u to vreme da budemo pravi organizatori ili koordinatori, bez obzira što je postojala volja ili tendencija da se to čini.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Razumem da je bilo teško, ali u stavri, on je to radio. On je organizovao i koordinirao to celo područje. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ako mi dozvolite, pokušaću da vam dam, koliko je god to moguće, realistične informacije o tom periodu. Dakle, moram i da ponovim, da bi se bilo na čelu organizacionog posla u to vreme, to je bilo vrlo teško, skoro nemoguće. Najviše što je bilo ko od nas mogao da uradi u smislu organizacije, bilo je u okviru jedne jedine jedinice. Najviše što je neko mogao da uradi tokom borbi i operacija, trebalo je da pruža podršku drugim jedinicama koje su delovale u tom području. Tako da mislim da je u to vreme Fatmir imao dve teške stvari da uradi. Prvo – da brine o svojoj jedinici i drugo – da bude tu da bi pružio pomoć drugim jedinicama kojima je potrebna podrška tokom borbi. Mislim da je to bilo mnogo posla.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas okrenite 68. stranicu transkripta. Ja ću sada da pustim taj deo transkripta. To počinje... ako pogledate stranicu broj 68, pogledajte početak gde se kaže: "U zoni Mališeva/Malishevë i oko zone Mališeva/Malishevë...", da li vidite to?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, da. Vidim.

TUŽILAC WHITING: Potrebno je da sada pređemo na sistem *Sanction*.

(audio snimak)

Rexhep Selimi: U zoni Mališeva/Malishevë i u okolini Mališeva/Malishevë znatno su kasnili sa organizacijom sprovedenoj u Drenici/Drenicë, zato što je Drenica/Drenicë počela godinama pre toga da se organizuje a Mališovo/Malishevë je počelo tek u aprilu 1998. godine. I oni su tada počeli da traže ljude.

Istražilac: Ali koja je bila uloga Fatmira u ovom slučaju?

Rexhep Selimi: Fatmir je nasledio znanje. Hoću da kažem da je on poznavao rođake.

Istražilac: A šta je radio?

Rexhep Selimi: On je tražio ljude. On se koncentrisao, naravno, na ljude u području Mališeva/Malishevë. Ne znam koja su to sela ali to je tako bilo, jer smo čak i mi komunicirali zajedno. Mi moramo zajedno da pomažemo jedni drugima, da pomažemo ljudima u Mališevu/Malishevë. A da li je to bilo lako ili ne, u to ne želim da ulazim. Ali polje njegove aktivnosti ili koncentracije bile su u tome [nerazumljivo] i on je imao dve ekstremne tačke organizacije, počev od planina Beriša/Berishë pa do okoline Suve Reke/Suharekë, idući od istoka, istok... zapad... idući ka jugu. Sada takođe govorim i o šifrovanim imenima jedinica. Kada govorimo o imenu Çeliku, to je šifrovano ime Çeliku jedinica. Çeliku jedinica je bilo u Beriši/Berishë, u Trpezi/Tërpezë, u Mališevu/Malishevë, pa sve do sela čijih imena ne mogu da se setim ali se nalaze u neposrednoj blizini Mališeva/Malishevë, pa sve do zgrade opštine u Suvoj Reci/Suharekë. Do opštine Suva Reka/Suharekë, ne do zgrade, izvinjavam se. Koliko mogu da se setim u Suvoj Reci/Suharekë je bila jedinica Çeliku 50. To je bilo u tom svojstvu. Njegova uloga je bila da koordinira sve te jedinice, dok nismo došli do nivoa kada su ove jedinice bile organizovane, strukturisane u jednu operativnu zonu.

Istražilac: Dakle, o kom vremenskom periodu ovde govorimo?

Rexhep Selimi: Tačno o kom vremenskom period? Od aprila do avgusta 1998. godine.

(kraj audio snimka)

TUŽILAC WHITING: Ovde moram da unesem dve ispravke u transkript. Na 70. stranici se kaže: "On je bio određen za koordinatora svega toga" a trebalo bi da piše "svih jedinica". A zatim sledeći prevod: "... dok nismo došli do nivoa kada su ove jedinice bile organizovane, strukturisane operativne jedinice." Shvatio sam da bi tako trebalo da bude.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, da li vidite gde kažete: "Tokom tog vremenskog perioda, od aprila do avgusta 1998. godine on je imao..." govorite o Fatmiru Limaju "...dve ekstremne tačke organizacije, počev od planina Beriša/Berishë pa do okoline Suve Reke/Suharekë." Da li vidite to? To je na 69. stranici.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da,da. vidim

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I u stvari, Fatmir Limaj je u tom periodu organizovao to celo područje, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: On je pokušao da ga organizuje.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A na stranici broj 70 se kaže: "On je bio određen za koordinatora svih tih jedinica." Da li vidite to na 70. stranici. Na drugoj polovini stranice?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: To je istina, zar ne? On je bio koordinator svih tih jedinica?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Dozvolite mi da vam kažem da je on bio određen za koordinatora jedinica, zato što je tamo bila jedinica *Çeliku 1* a Fatmir je bio *Çeliku 1*. Međutim, svaka osoba koja je bila zadužena za jedinicu, bila je odgovorna za organizaciju svoje jedinice. Dakle, bilo je potrebno da postoji opšta koordinacija svih jedinica a pogotovo jedinica *Çeliku*, pošto su sve one nosile isto ime. Bile su obeležene drugim brojevima, koji ponekad nisu išli redom. Međutim, to ne znači da je on i vršio tu ulogu i tu funkciju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Oprostite. Rekli ste: "Bilo je potrebno da postoji opšta koordinacija svih jedinica a pogotovo jedinica *Çeliku*" i to je uloga koju je igrao Fatmir Limaj. On je koordinirao jedinice. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pa, on je bio određen kao jedan od koordinatora koji bi mogao da doprinese koordinaciji i uzajamnoj pomoći jedinicama u borbama.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I on je bio...

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da sam bio jasan.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: On je bio određen kao takav, zato što je to bila uloga koju je on pokušavao da odigra, zar ne? On je to pokušao da uradi. To je tačno, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ta jedinica se zvala jedinica *Celiku 1* i niko je nije mogao nazvati jedinicom *Celiku 13*.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Niste odgovorili na pitanje, gospodine Selimi. Pitanje je bilo sledeće... Rekli ste: "On je bio određen kao jedan od koordinatora koji bi mogao da doprinese koordinaciji i uzajamnoj pomoći jedinicama u borbama." Moje pitanje je bilo: "On je bio određen kao takav, zato što je to bila uloga koju je on pokušavao da odigra. On je to pokušao da uradi. Da li je to tačno?"

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pa to može da se tumači na razne načine. Pokušavam... ili ako mi dozvolite, pokušaću da razjasnim ovo pitanje. To je deo moje uloge da vas upoznam sa okolnostima, tako da ja...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas da prvo odgovorite na pitanje, pa da onda date objašnjenje. A pitanje je bilo: "On je prepoznat u toj ulozi na taj način, zato što je to bila uloga koju je on pokušavao da odigra. Da li je to tačno?"

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, gospodine. Ne, gospodine.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pa, sada možete da objasnite?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Hvala vam. U to vreme bilo je mnogo jedinica koje su bile formirane u raznim selima Mališeva/Malishevë. Svaka jedinica imala je potrebu da koordinira sa drugim jedinicama i svaka jedinica je imala svoju ulogu i pokušavala je da odigra tu ulogu u koordinaciji sa drugim jedinicama. U to vreme postojala je horizontalna organizacija OVK a pošto je postojala potreba da se organizujemo, one su morale da se koordiniraju međusobno i da se brane. To su bile jedinice koje su znale da postoje i druge jedinice i svaka od njih je pokušavala da doprinese koordiniranoj borbi a borbe su u to vreme izbijale u raznim krajevima. To sam pokušavao da vam ispričam. A ako to nije jasno, molim vas, recite mi.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Prelazim na nešto drugo, gospodine Selimi. Danas, nešto ranije, svedočili ste da je brigada... 121. brigada formirana krajem avgusta ili septembra... ili početkom septembra. Da li se sećate tog svedočenja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, sećam se. Jer tako je i bilo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U stvari, gospodine Selimi, formirana je ne kasnije od početka avgusta 1998. godine, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Formiranje brigade nije nešto što može da se desi preko noći. Za to je bilo potrebno neko vreme. Pokušao sam da vam to objasnim, rekavši krajem avgusta i početkom septembra, misleći da je to najrealnije vreme za formiranje ove jedinice. Samo mislim... ako kažem da je brigada bila formirana krajem avgusta i početkom septembra, u tom pogledu ipak imam neke rezerve u pogledu avgusta meseca.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A u stvari, ona je unapred imenovana kao 121. brigada. I odlučeno je da će to bude 121. brigada početkom avgusta 1998. godine, je li tako?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Broj 121 mogao je da bude dat bilo kojoj brigadi koja je formirana posle operativne zone Drenica/Drenicë i 41. brigade, jer svaki taj broj imao je određenu funkciju. Pokušaću to ponovo da objasnim. Svaka brigada, bez obzira gde se nalazila...

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine Selimi, postavio sam vam vrlo konkretno pitanje i ako ne znate odgovor, samo recite da ne znate. Pitanje je bilo: područje koje je postalo 121. brigada, označeno je kao 121. brigada i imenovano kao 121. brigada početkom avgusta. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne mogu da vam kažem konkretno oko datuma, ne znam tačno. Ali koja god brigada da je formirana u to vreme, ona bi dobila taj broj.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pređimo sada nakratko na događaje posle rata. U avgustu 1999. godine vi ste bili ministar unutrašnjih poslova na Kosovu/Kosovë. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Bili ste zaustavljeni i zadržani na jednom kontrolnom punktu NATO-a, jer ste uperili pušku na britanske vojниke. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, to nije tačno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: To se nije dogodilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, to se nije dogodilo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste zadržani na kontrolnom punktu NATO-a u avgustu 1999. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam koji građanin Kosova/Kosovë nije zadržan i to više puta na kontrolnim punktovima NATO-a. To je bila uobičajena pojava u to vreme. Tako su i mene zaustavljali. Nekoliko puta sam zaustavljen na kontrolnim punktovima.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A vi... razlog zašto su vas zadržali bio je taj što ste repetirali vašu pušku i uperili je u Britanske trupe. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, to nije tačno. Ako želite, mogu da vam objasnim. Nisam zadržan ni iz kakvog drugog razloga, osim što je KFOR vršio rutinsku kontrolu a ja sam slučajno tuda prolazio.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Vaša kuća je bila pretresana... izvinjavam se, ne vaša kuća, nego kuća koju ste vi i ostali koristili kao mesto za susrete. Kuća je pretresana dva dana kasnije i NATO je pronašao poluautomatsku pušku, municiju, radio frekventne skenere, razne identifikacione kartice Ministarstva javnog reda, u kojima je pisalo da njihovi vlasnici imaju pravo da nose oružje, konfiskuju imovinu i hapse ljude, je li tako? To se dogodilo u avgustu 1999. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Manje-više tako se dogodilo.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A 11. avgusta vi ste proglašili nevažećim te propusnice koje su ljudima omogućavale da vrše hapšenja, da konfiskuju imovinu i tako dalje? Morali ste da date javno saopštenje da biste ih proglašili nevažećim. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. To je tačno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A 27. juna 2001. godine stavljeni ste na crnu listu Vlade Sjedinjenih američkih država. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam tačan datum, ali možda je tog datuma.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Vaša sredstava su zamrznuta i zabranjen vam je ulazak u Sjedinjene američke države. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A još neki ljudi koji su stavljeni na crnu listu kada i vi, bili su: Daut Haradinaj, Rrustem Mustafa, Ramiz Lladrovci, i Sami Lushtaku. Da li se sećate toga?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate da je Vlada Sjedinjenih američkih država saopštila da je ta grupa muškaraca... veruje se da je "...ova grupa ljudi počinila ili predstavljala veliki rizik da će počiniti nasilne akte u cilju pretnje miru ili smanjenja stabilnosti ili bezbednosti bilo koje oblasti ili države na zapadnom Balkanu." Da li se sećate da je to bio deo saoštenja Vlade Sjedinjenih američkih država u to vreme? Vi se sećate tog saopštenja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Iako sam zatražio objašnjenje kancelarije u Prištini/Prishtinë, oni me nikada nisu obavestili o tome zbog čega sam stavljen na tu crnu listu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Niste znali da ste stavljeni na crnu listu zbog podrške gerilskim snagama u Makedoniji u to vreme?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Dozvolite mi da objasnim. Nisam bio... nikad nisam bio informisan zašto sam bio stavljen na tu listu. Samo mi je moj prepostavljeni, komandant Kosovskog zaštitnog korpusa rekao da sam na tom spisku ali nikad nisam dobio zvanično objašnjenje o tome zbog čega sam stavljen na tu crnu listu, iako sam ja dva puta to zvanično zatražio.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Sećate se da je mesec dana kasnije, možda i manje od mesec dana, vaša kuća pretresana i da je pronađeno oko 250 komada municije i oružja i vašoj kući? Da li se sećate da se to dogodilo u julu mesecu 2001. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da li ste rekli 250 komada oružja ili municije?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne. 250 komada municije kao i oružje. Ne znam tačno koliko komada oružja, ali i oružja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Tamo se nalazilo oružje. Bilo je dozvoljeno da bude tamo. Pripadalo je mom telohranitelju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ali KFOR ga je zaplenio, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nisam bio kod kuće kada se to desilo, ali koliko je meni poznato, KFOR je pretresao moju kuću. To je bilo legalno oružje koje je izdao KFOR.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine, želim da vam pokažem nekoliko fotografija iz dokaznog predmeta...

TUŽILAC WHITING: To je dokazni predmet Tužilaštva broj P24 iz evidencije ovog predmeta i fotografije nose oznake ERN U003-3240, U003-3243 i U003-3244.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas da prvo pogledate fotografiju koja nosi oznaku ERN U003-3240. To se nalazi na sistemu *Sanction*. Da li prepoznajete ovu fotografiju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate kada je to fotografisano?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da je fotografisano u januaru 1999. godine, ne znam precizno. Koliko mogu da vidim, to je januar 1999. godine.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A po čemu mislite da je to januar 1999. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Po odeći koju nosimo i po mestu gde je ova fotografija napravljena.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A gde je to fotografisano?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim da je to fotografisano u mestu koje se zove Novo Selo/Novosellë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da bi bilo jasno za zapisnik, recite nam ko se nalazi na fotografiji?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja sam u sredini. S moje desne strane nalazi se Fatmir Limaj a sa leve strane je Jakup Krasniqi.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas, pogledajte sada fotografiju koja nosi oznaku ERN U003-3243. Da li se sećate kada je ova fotografija snimljena?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam tačno, ali bilo je to u zimu 1999. godine. Možda je bio januar ili februar.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: 1999. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A to ste vi i Fatmir Limaj?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gde je to fotografisano?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Koliko se sećam po onom što se vidi u pozadini, to je u selu Ladrovac/Lladroc.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I na kraju pogledajte fotografiju koja nosi oznaku ERN U003-3244. Da li možete da nam kažete ko se nalazi na fotografiji, kada je i gde snimljena?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pokušaću da se setim o kom se vremenskom periodu radi. To je jesen, leto 1998. godine a po pozadini mislim da je snimljena u Klečki/Klečkë. Moglo bi da bude u Klečki/Klečkë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I samo za zapisnik, molim vas, recite nam ko se nalazi na fotografiji?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Hashim Thaçi je u sredini. S njegove desne strane sam ja a sa leve strane je Fatmir Limaj.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, mislim da je ovo moža odgovarajuće vreme da završimo?

SUDIJA PARKER: Sada ćemo da prekinemo i nastavljamo sutra u 14.15 časova.

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, pre nego što to uradimo, samo kratko da pokrenem jedno pitanje. Radi se o nečemu što je već pomenuto ranije. Radi se o poreklu određenih materijala za koje se kaže da se nalaze na programu za Elektronsko obelodanjivanje dokaznog materijala i zapravo, mi smo to danas pretraživali i kako sada stvari stoje, koristeći sve moguće mehanizme koje su mogli da se koriste – navešću ih ako je neophodno – izgleda da se taj materijal ne nalazi u programu za Elektronsko obelodanjivanje dokaznog materijala ovog trenutka.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, samo mogu da kažem da sam ja to jutros proverio i to se nalazilo u programu za Elektronsko obelodanjivanje dokaznog materijala. Meni je rečeno da se to tamo nalazi. Rečeno je i gospodinu Younisu. Ovo možemo da potvrdimo razmenom *e-mailova* ali naravno, ponovo ćemo proveriti i konsultovati se o tome sa zastupnicima Odbrane.

SUDIJA PARKER: Bio bih vam zahvalan. Hvala vam.

Sednica završena u 19.00 h.

Nastavlja se utorak, 31. maja 2005. godine u 14.15 h.

